Súd:	Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka:	3T/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5620010078
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI:	ECLI:SK:OSLM:2020:5620010078.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na hlavnom pojednávaní dňa 10. júna 2020 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý
P. T. H. S. Í. W., nar. XX. X. XXXX v I. T., trvale bytom T. XXX, okres I. T., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

1./ dňa 16. 6. 2019 o 12.25 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, TS 303 BG, patriace spoločnosti MFStav, s. r. o., IČO: 47 484 225, so sídlom M. R. Štefánika 139, Tvrdošín, po štátnej ceste č. I/18 v smere Liptovský Mikuláš - Partizánska Ľupča, pričom v km: 535.700 pri prejazde pravotočivou zákrutou v dôsledku prekročenia povolenej rýchlosti 90 km/h, keď vozidlo viedol rýchlosťou vyššou ako 130 km/h, agresívnym spôsobom jazdy a pod vplyvom psychotropnej látky - metamfetamínu v koncentrácii najmenej 27 ng/ml, čo zodpovedá hladine asi 0,5 promile alkoholu v krvi, prešiel cez plnú stredovú čiaru vozovky do protismeru, kde sa čelne zrazil s motocyklom značky Suzuki VL800, ev. č. LM 974 DE, jazdiacim v protismere a pri zrážke vodič motocykla H. W. a jeho manželka - spolujazdkyňa H. W. boli vymrštení z motocykla a ponad vozidlo obžalovaného dopadli mimo vozovku, v dôsledku čoho H. W., nar. XX. X. XXXX, naposledy bytom Z. D. XXX/X, I. T., miestna časť L., utrpel zranenia - úrazovo-krvácavý šok pri rozsiahlych kompresívnych poraneniach orgánov dutiny hrudnej s roztrhnutím srdca a srdcovnice a ďalšie devastačné poranenia tela, na ktoré na mieste dopravnej nehody zomrel, H. W., nar. XX. X. XXXX, naposledy bytom Z. D. XXX/X, I. T., miestna časť L.Í., utrpela zranenia - roztrhnutie mozgového kmeňa pri zlomenine spodiny lebečnej a rozsiahle kompresívne poranenia orgánov dutiny hrudnej, roztrhnutie srdcovnice, na ktoré na mieste dopravnej nehody zomrela a obžalovaný vyššie popísaným spôsobom jazdy porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 2 písm. c/, § 9 ods. 1 a § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení účinnom do 31. 3. 2020,

2./ hoci mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu, oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií, Liptovský Mikuláš pod č. ORPZ-LM-ODI2-P-246/2019 zo dňa 1. 8. 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. 8. 2019, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priestupku, napriek tomu dňa 13. 9. 2019 v čase od 12.05 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Audi A6 s prepravným evidenčným číslom Českej republiky 7AVC5E po štátnej ceste č. I/72 smerom od Čertovice na obec Kráľova Lehota, okres Liptovský Mikuláš, pričom keď zbadal motorové vozidlo hliadky polície Okresného dopravného inšpektorátu Liptovský Mikuláš, pred obcou Kráľova Lehota sa otočil a nebezpečnou rýchlou jazdou pokračoval smerom na obec Malužiná, kde pred obcou odbočil doprava a vozidlo odstavil na pozemku pri horárni č. 400/2, a pretože už s vozidlom nemohol pokračovať, z vozidla ušiel do blízkeho lesa,

3./ hoci mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu, oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií, Liptovský Mikuláš pod č. ORPZ-LM-ODI2-P-246/2019 zo dňa 1. 8. 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. 8. 2019, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priestupku, napriek tomu dňa 23. 9. 2019 asi o 06.30 hod. v lokalite Červený kút - katastrálne územie obce Hybe, okres Liptovský Mikuláš, na parcele č. KN-C4983/4, GPS súradnice: N49.02165°, E19.46863°, viedol po účelovej komunikácii osobné motorové vozidlo Audi A6 s prepravným evidenčným číslom Českej republiky 7AVC5E smerom na hlavnú cestu č. I/18,

4./ dňa 13. 9. 2019 v presne nezistenom čase do 16.45 hod. v osobnom motorovom vozidle Audi A6 s prepravným evidenčným číslom Českej republiky 7AVC5E mal uloženú pod krytom popolníka na stredovom paneli pred riadiacou pákou bankovku v nominálnej hodnote 5,- Eur, v ktorej sa nachádzala biela kryštalická látka identifikovaná ako pervitín - s obsahom čistého metamfetamínu 0,022 g, ktorá predstavuje viac ako 10 mg, čo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín podľa § 3 ods. 2 a prílohy 1. zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradený do II. skupiny psychotropných látok a táto látka mu bola o 16.45 hod. zaistená hliadkou polície pri obhliadke motorového vozidla, ktoré nechal zaparkované pred obcou Malužiná na pozemku pri horárni č. 400/2, okres Liptovský Mikuláš,

t e d a

v bode 1./

inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal na dvoch osobách preto, že hrubo porušil predpisy o bezpečnosti dopravy,

v bode 2./ a 3./

pokračovacím konaním maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

v bode 4./

neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku,

č í m s p á c h a l

v bode 1./

prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona,

v bode 2./ a 3./

pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona,

v bode 4./

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e:

Podľa § 149 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd u k l a d á trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 8 (osem) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému W. W., nar. XX. XX. XXXX v I. T., trvale bytom Z. D. XXX/X, I. T., škodu vo výške 8.410,88 eura a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 60.000,- Eur a poškodenej spoločnosti MFStav, s. r. o., IČO: 47 484 225, so sídlom M. R. Štefánika 139, Tvrdošín, škodu vo výške 7.300,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného W. W., nar. XX. XX. XXXX v I. T., trvale bytom Z. D. XXX/X, I. T., o d k a z u j e so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala dňa 13. 2. 2020 na Okresný súd Liptovský Mikuláš na P. T. obžalobu pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona pre skutky popísané vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nemal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste s prokurátorkou a po zákonnom poučení vyhlásil, že nechce urobiť žiadne z vyhlásení, ktoré mu umožňuje Trestný poriadok.

Obžalovaný v prípravnom konaní využil svoje právo a nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu je ľúto, že jeho vinou zišli z tohto sveta dvaja ľudia, veľmi ho to trápi a vyčíta si, prečo tade nešiel iný čas a prečo to všetko takto dopadlo. Poškodenému písal ospravedlňujúci list, chápe, že odpoveď nedostal, ak by bol prítomný na pojednávaní, ospravedlnil by sa mu osobne. Nemá žiadne námietky voči náhrade škody a jej výške, zaplatí mu čokoľvek si bude žiadať a po prepustení z väzby alebo z výkonu trestu je ochotný sa spolupodieľať na spolufinancovaní jeho štúdia.

Ku skutku pod bodom 1. obžaloby uviedol, že nevie, akou rýchlosťou išiel pred nehodou, či 100 km/h, či 110 km/h, ale tak rýchlo, ako znalec uvádza, určite nešiel. V zákrute ho vynieslo a nezvládol riadenie. Žiadne drogy pred nehodou nepožil, až po nej užil metamfetamín, k jeho množstvu a času užitia sa vyjadrovať nechcel.

Ku skutku 2. obžaloby vypovedal, že to bola chyba, nemal sadať do auta, nemal jazdiť, keď mal odobratý vodičák. Od začiatku nevedel, že za ním idú policajti, pretože nemali pustené majáky ani ho nezastavovali. Kedy zistil, že sú za ním policajti, nevedel. Viac sa k tomu vyjadriť nechcel. Uviedol, že si v podstate priznal svoju vinu, je mu to ľúto. Ku skutku 3. obžaloby uviedol, že bol s kamarátkou G. L. a volal mu kamarát Y. Y., aby mu doniesol benzín. Celú cestu šoférovala kamarátka. Keď prišli na miesto, bola tam lúka, po ktorej išli. Priestor na prejdenie auta bol úzky, kamarátka začala panikáriť, že neprejde, pretože z diaľky videli prichádzať oproti iné vozidlo, tak sa len na tomto mieste vymenili, aby dal to auto nabok. Naspäť po cestách už išla znova ona. On sa s autom hýbal len po tej tráve. Nemal sadať vôbec za volant, ale bol v tom, že pokiaľ tam nie je cesta, tak toľko môže.

Ku skutku 4. obžaloby, uviedol, že drogy v bankovke nájdené v aute neboli jeho, ani nevie komu patria. Auto nepoužíval len on sám. V aute sa premlelo viacero ľudí. Bankovku v ruke ani nedržal, nevedel ani, že tam taká bankovka je. Auto patrilo v podstate jemu. Bolo písané na priateľku H. S.. Okrem neho a priateľky auto používal hocikto, kto prišiel do dielne, napríklad jeho rodičia, priateľkini rodičia, jeho brat,

bratranci Y., G. T., z kamarátov G. L., U. J., Y. Y., Y. V., na ďalších si už nespomínal, ale bolo to asi 20-30 ľudí. Či niekto z nich je užívateľom drog, nevedel.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie výsluchom svedkov U. J. a I. R., znalcov N.. U. S. a J.. T.. Ľ. U., L..J.., na návrh prokurátorky a so súhlasom obžalovaného prečítaním zápisníc o výsluchu poškodených W. W. a X.. I.Š. K., svedkov O. O. a H. S.W., prečítaním znaleckých posudkov a listinných dôkazov, vykonaním kamerových záznamov.
Svedok U. J. v prípravnom konaní vypovedal, že je zamestnancom Urbárskeho pozemkového spoločenstva Hybe a členom poľovníckeho združenia pri tomto spoločenstve. Dňa 23. 9. 2019 bol v skorých ranných hodinách na poľovačke so svojím kamarátom v lokalite Stará púť, k. ú. obce V., ktorá sa nachádza nad lokalitou Červený kút. Na poľovačke boli jeho motorovým vozidlom Honda CRV, ev. č. LM 557 DE. Vracali sa z nej asi o 06.20 hod., kedy zbadal motorkára jazdiaceho v smere od obce Východná na Liptovský Hrádok po lúkach, kde sa mu motorkár stratil z dohľadu. Pokračovali v jazde po účelovej komunikácii, ktorá slúži na príjazd k chatám a na odvoz dreva z lesa v smere ku kolibe Červený kút. Na tejto účelovej komunikácii, asi o desať minút, asi 150 m od koliby na ceste zbadal, že oproti nemu ide auto tmavšej farby. Spomalil, približoval sa pomaly k autu idúcemu oproti nemu, pričom vodič po tom, ako zbadal jeho auto, s vozidlom prešiel z cesty niekoľko metrov na krajnicu, aby sa mu vyhol, uvoľnil mu cestu na prejazd, pretože sa jedná o úzku cestu. Pri uhýbacom manévri zaregistroval ďalšiu osobu, ktorá stála na kraji cesty po jeho ľavej strane v tmavom oblečení a s reflexnou vestou, ktorá na vodiča vozidla kričala, aby vystúpil z cesty a uvoľnil cestu na prejazd. Keď sa k tomuto vozidlu svedok priblížil, úplne zastavil, pretože nemohol plynule prejsť. Vozidlo bolo zn. Audi, šedej farby s evidenčným číslom Českej republiky. Evidenčné číslo nevidel, pretože vodič s vozidlom zastavil pred lopúchmi, ktoré mu bránili vo výhľade. V aute videl dve osoby, na mieste vodiča muž a na mieste spolujazdca vpredu sedela žena. Za týmto vozidlom v brehu ležala terénna motorka oranžovej farby, pri ktorej stál už spomínaný motorkár v čiernom oblečení. Svedok vyšiel zo svojho auta, motorkára sa spýtal, čo tu robí, či on jazdil na tej motorke, ktorú videl, na čo mu odpovedal kladne a povedal, že ide z víkendu domov. Povedal im, že sú na súkromnom, urbárskom pozemku a nemajú tam čo robiť. Opýtal sa aj na Audi, motorkár mu odpovedal, že kamarát mu doniesol benzín a ide preč. Motorkár vodičovi povedal, aby sa dal nabok. Keď svedok odchádzal, motorkárovi povedal, že si to overí cez políciu a pokračoval v ceste smerom ku kolibe Červený kút a na cestu č. I/18. Na parkovisku pri kolibe sa stretli s chatárom, chvíľu sa rozprávali. Keď vychádzal s vozidlom na hlavnú cestu I/18 v smere na Hybe, zbadal ako z parkoviska vychádza dané vozidlo Audi na hlavnú cestu veľkou rýchlosťou v smere na Liptovský Hrádok. Vyšlo mu spoza chrbta, nevidel kto sedel v aute, išlo veľkou rýchlosťou. Keďže sa mu to nepozdávalo, informoval o tom príslušníkov kriminálky z Liptovského Mikuláša. Za účelom ochrany pri vedení vozidla má vo svojom vozidle Honda CRV na čelnom skle umiestnenú autokameru zn. NICE BOY Q5, ktorá sníma okolie pred jeho vozidlom, počas spomínanej jazdy ju mal zapnutú. Na kamere nemá nastavený reálny čas ani dátum. Záznam z kamery poskytol policajtom. O tom, že bol v danom revíre je záznam v knihe návštev revíru. Poukázal na to, že po prvom výsluchu s ním bola vykonaná rekognícia osoby, ktorá šoférovala vozidlo zn. Audi, a túto opoznal. Na ženu v aute nemal dobrý výhľad. Vec nahlásil na polícii z dôvodu, že sa mu zdalo čudné, aby niekto v takú skorú hodinu jazdil po doline.

Svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní a dodal, že bol obozretný, pretože išlo o súkromný pozemok a v tejto oblasti boli vykradnuté chaty. Za ním šiel vo vozidle ďalší chatár. Ide o poľnú cestu, jamy sú na nej vysypané štrkom, slúži na zvážanie dreva a ako príjazdová cesta ku chatám. Vozidlo šlo oproti nim, vtedy bolo v pohybe, neskôr stálo, keď prišli bližšie, šofér sa s ním dal na bok a ten s motorkou mu kričal „daj sa ešte nabok“. V aute bola ešte nejaká dievčina s kapucňou na hlave. Potom sa otočil a auto plnou rýchlosťou išlo smerom na Liptovský Hrádok. Do vnútra auta vtedy nevidel. Kartu z kamery dal polícii. Čas a dátum je na nej nastavený nesprávne, takže je nesprávny aj na fotografiách. Auto prešlo popred kolibu Červený kút, smerovalo na Liptovský Hrádok.

Svedok I. R. v prípravnom konaní vypovedal, že pracuje na ODI OR PZ Liptovský Mikuláš na pozícii referenta oddelenia výkonu služby, 13. 9. 2019 mal službu s L.. G. V., ktorý bol veliteľ hliadky a on bol vodič. Počas služby mali monitorovať cestu I/72. Bolo im oznámené, že sa v tomto úseku má pohybovať osobné motorové vozidlo zn. Audi A6 s prepravnými značkami Českej republiky, ktoré má používať P. T., ktorý v tom čase mal právoplatný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Počas služby s kolegom vykonával dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky a v čase pred 15.00 hod. spozoroval vozidlo, ktoré išlo v opačnom jazdnom pruhu v smere na Liptovský Mikuláš. Na najbližšom možnom úseku cesty sa so služobným vozidlom otočil a nasledoval uvedené vozidlo. Priblížil sa k nemu

najbližšie, ako sa dalo, aby mohol rozpoznať vodiča a zistiť, či je vo vozidle sám. Videl, že vodič je sám a zaregistroval ich, pozoroval ich v spätnom zrkadle. Tento vodič pri najbližšej odbočke odbočil na Kráľovu Lehotu. Dal znamenie o zmene smeru jazdy a znovu sa otočil na cestu I/72, smer Malužiná. Pri tomto otáčaní zistil, že vodičom vozidla je P. T., ktorého pozná v rámci služobnej činnosti. Po otočení smerom na Malužinú začal vodič prudko zrýchľovať. Jeho jazdu vyhodnotil ako agresívnu, nebezpečnú, pretože predchádzal jazdiace autá pred ním cez plnú čiaru aj v neprehľadných úsekoch. Prenasledovali ho rýchlosťou cca 130 km/h. až pred obec Malužiná, kde vodič odbočil smerom doprava pred odbočkou na kameňolom v lokalite „Svidovo“, kde vodič P. T. vošiel s autom do dvora rodinného domu v miestach, kde končila cesta a začínal les. Vo dvore auto odstavil, vypol motor a utekal smerom do lesa. Keď svedok odstavoval auto, P. T. vybehol z auta, utekal do les, videl ho zozadu. Toto videl zo vzdialenosti 10-15 m. Postava, ktorú videl utekať smerom do lesa sa zhodovala s postavou P. T., vysoká cca 180 cm svalnatej postavy, vlasy ostrihané na krátko. Do lesa za ním nešli, pretože už ho nebolo vidno. Auto skontrolovali vizuálne. O uvedenej udalosti informovali nadriadených a na miesto bol vyslaný službukonajúci poverený príslušník, ktorý vykonal obhliadku motorového vozidla.

Na hlavnom pojednávaní svedok vypovedal zhodne a poukázal na to, že súčinnosť pri pátraní cez obce vykonávali asi od 09.30 hod. za účelom vypátrania tohto vozidla a hľadanú osobu s hľadaným vozidlom zaregistrovali v protismere asi o 12.00 hod. až 12.05 hod. Pokiaľ bol v jeho výpovedi uvedený čas 15.00 hod., kedy ho mali spozorovať, je možné, že ide o preklep, pretože približne v tom čase vozidlo už prevzali príslušníci z kriminálnej polície. K tejto veci spisoval aj úradný záznam a predpokladá, že čas v ňom uvedený by mal byť aktuálny. Vozidlo, v ktorom s kolegom službu vykonávali, bolo bez polepov „POLÍCIA“. Uniformy polície sú vo vozidle neprehliadnuteľné. Vodič hľadaného vozidla sa pri otáčaní nahol cez okno, aby sa presvedčil, či naozaj ide o hliadku polície. Počas prenasledovania videl, že ich vodič pozoruje v spätnom zrkadle, v ktorom videl jeho stredovú časť tváre, teda oči a nos. Bolo zrejmé, že sa podobá na osobu podľa fotografie z REGOBu, po ktorej mali pátrať, hoci stopercentnú istotu nemal, pretože človek sa môže meniť. Z vozidla ho videl vybehnúť zo strany vodiča, bol to moment. Jeho postavu opísal ako nižšiu, podsaditú, svalnatú. Nik iný z vozidla nevystúpil, pričom k vozidlu prišli hneď a overili si aj to, že vo vozidle sa nikto ďalší nenachádzal. Vodiča už poznal zo služobnej činnosti, pretože v predchádzajúcej službe toto vozidlo Audi A6, českej poznávacej značky namerali kolegovia z ODI a unikalo im na diaľnici. Vykonávali vtedy služobnú činnosť na tom istom motorovom vozidle bez polepov a na základe žiadosti hliadky ODI sa vydali tým smerom, ale nedobehli ho. Že by sa malo jednať o tohto vodiča, im uviedla hliadka ODI. Osobne vodiča, teda obžalovaného nepozná.

Poškodený W. W., syn nebohých poškodených H. W. a H. W., sa pri svojej výpovedi v prípravnom konaní nevedel vyjadriť k dopravnej nehode zo dňa 16. 6. 2019, pretože nebol jej očitým svedkom, v tej dobe bol v zahraničí v Nemecku, kde sa dlhodobo zdržiaval. V rámci trestného konania si uplatnil náklady súvisiace s pohrebom oboch rodičov vo výške 1.247,- Eur, škodu na motorke zn. Suzuki VL800 vo výške 6.500,- Eur, za ktorú jeho otec motorku zakúpil dňa 21. 5. 2019 a po nehode bola na nej totálna škoda, taktiež náklady súvisiace s vyhotovením hrobu pre rodičov v sume 1.500,- Eur, spolu si uplatnil škodu vo výške 9.247,- Eur, ako aj nemajetkovú ujmu vo výške 30.000,- Eur za každého z rodičov.

Poškodený X.. I. K., konateľ spoločnosti MFStav, s. r. o., so sídlom v Tvrdošíne vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 17. 9. 2019, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, vypovedal, že na jeho spoločnosť je písané vozidlo Škoda Octavia, ev. č. TS 303 BG, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda. Nevedel uviesť, kedy sa na tomto vozidle jazdilo, ani kto ho používal, pretože splnomocnil O. O., ktorý na tomto vozidle mohol vykonávať jazdy. V skutočnosti mal vozidlo v užívaní O. O.. Nevedel sa vyjadriť ani k oprávneniu P. T. jazdiť na vozidle, ani k dopravnej nehode. Nehodu nahlásil poisťovni Allianz. Na vozidle vznikla škoda, ktorú odhadol cca na 8.000,- Eur, a pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu uplatnil vo výške 7.300,- Eur.

Zo zápisnice o výsluchu svedka O. O. z prípravného konania zo dňa 4. 12. 2019 vyplýva, že P.G. T. pozná cez kamaráta T. X. z Tvrdošína, ktorý ho oslovil, či by nepožičal P. auto. Dal mu k dispozícii Octaviu, TS 303 BG, ktorá síce nebola evidovaná na neho, ale na spoločnosť MFStav, s. r. o., ktorej konateľom je I. K.. Tohto poprosil, aby bol leasing auta písaný na neho, s čím K. súhlasil. Napísali si splnomocnenie. Auto požičal P. T. dňa 12. 2. 2019. Dohodli sa na sume 450,- Eur mesačne za zapožičanie auta, na neurčito. Nehoda sa stala cez víkend, P. T. ho telefonicky kontaktoval, oznámil mu, že mal s autom nehodu, bolo na totálku. Po nehode sa spojil s priateľkou P.G. T. H. S., ktorá mu povedala, že auto je v nejakých prenajatých priestoroch, auto si nevyzdvihol, nevie, kde je. K nehode sa vyjadriť nevedel.

Svedkyňa H. S. pri svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 20. 11. 2019 a dňa 8. 1. 2020 uviedla, že s P. T. je vyše roka v partnerskom vzťahu, žila s ním v spoločnej domácnosti pred jeho vzatím do väzby, ich vzťah naďalej trvá aj počas jeho pobytu vo väzbe, z toho dôvodu využila svoje právo nevypovedať. Pri dopravnej nehode utrpela zlomeninu zápästia pravej ruky, súhlas na jeho trestné stíhanie neudelila.

Znalec v odbore cestná doprava pred vypracovaním znaleckého posudku podal predbežné stanovisko s pripojenou fotodokumentáciou s tým, že bol privolaný miestnym ODI na miesto dopravnej nehody dňa 16. 6. 2019 ku zrážke motorového vozidla Škoda s posádkou dvoch pasažierov na motocykli na ceste I/18 medzi obcami Ľubeľa a Malatíny. Po prvotnej obhliadke nehodového deja na základe vyhodnotenia trecích, drecích stôp, konečných polôh vozidla a motocykla a konečných polôh vodiča motocykla a prísediaceho možno predbežne stanoviť, že miesto stretu vozidiel sa nachádza približne jeden až dva metre pred prvotnou drecou stopou v smere od Liptovského Mikuláša a poľom kompresného vyústenia prevádzkových náplní, t. j. v pravom jazdnom pruhu v smere Ružomberok - Liptovský Mikuláš, čo evokuje predpoklad, že v čase rázu sa OMV Škoda nachádzalo takmer celým svojím pôdorysným priemetom v protismernom jazdnom pruhu. Objektívna technická príčina nehody budú predmetom ďalšieho znaleckého skúmania.

Súd ďalej vykonal dokazovanie výsluchom znalca N.. U. S., z odboru doprava cestná, nehody v cestnej doprave a jeho znaleckým posudkom č. 28/2019 zo dňa 10. 9. 2019, z ktorého záverov a výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že ako technickú príčinu nehodového deja stanovil nesprávny spôsob používania cestnej komunikácie vodičom OMV zn. Škoda Octavia, teda obžalovaným P. T., ktorý v danom úseku zrejme (aj s prihliadnutím na zistenú nárazovú rýchlosť) výrazne prekročil povolenú rýchlosť, ktorá bola pravdepodobnou príčinou straty smerovej stability osobného motorového vozidla Škoda Octavia ev. č. TS 303 BG (ďalej len „OMV Škoda“) a jeho následného vybočenia do protismerného jazdného pruhu priamo do koridoru pohybu protiidúceho motocykla Suzuki, ktoré viedol motocyklista H. W..
Znalec sa vyjadril k stavu pozemnej komunikácie, prehľadnosti, spôsobu riadenia dopravy, viditeľnosti do diaľky, pričom povolená rýchlosť je v úseku, kde sa stala dopravná nehoda 90 km/h. Doprednému rozhľadu vodiča OMV Škoda a motocyklistu v čase primeranej vzdialenosti vozidiel na cestnú komunikáciu nič nebránilo (žiadna hmotná statická prekážka), v smerovom oblúku vzdialenejší výhľad na cestnú komunikáciu znemožňuje blízky stromový porast mimo cestnej komunikácie. Povrch cestnej komunikácie, jeho adhézne vlastnosti boli v čase dopravnej nehody podľa obhliadok a záznamov štandardné, technický stav povrchu komunikácie bol primeraný bez nadmerných poškodení. Znalec vykonal referenčné jazdy obidvoma smermi v danom úseku, ktoré zaznamenal na DVD v prílohe č. 2 znaleckého posudku. Vypracoval časovo-grafickú analýzu predpokladaného priebehu nehodového deja a kvôli lepšiemu pochopeniu priestorových, časových závislostí pri priebehu nehodového deja boli pomocou softvérového produktu Virtual Crash 3.0 vygenerované videosekvencie, ktoré sú obrazovou súčasťou znaleckého posudku. Na základe obhliadky miesta nehodového deja a preskúmania výpovede vodiča OMV Škoda (ktorú obžalovaný uskutočnil dňa 16. 6. 2019 v procesnom postavení svedka) znalec vyhodnotil, že táto výpoveď je z technického hľadiska z viacerých dôvodov neprijateľná. Pri svojich hodnoteniach znalec poukazoval na zistené fakty pri výkone jeho znaleckej činnosti.

Technika jazdy vodiča OMV Škoda tesne pred nehodovým dejom sa javí s prihliadnutím na podmienky rozhľadu a dohľadu na mieste dopravnej nehody v dopravnom členení, charaktere a stavu komunikácie podľa znalca ako nesprávna a vysokoriziková vo vzťahu k ostatným účastníkom cestnej premávky. Tento vodič nesprávnym spôsobom používal komunikáciu - skutočnosť, že vodič OMV Škoda v danom úseku zrejme výrazne prekročil povolenú rýchlosť, bola pravdepodobnou príčinou straty smerovej stability OMV Škoda a jeho následného vybočenia do protismerného jazdného pruhu. Technika jazdy motocyklistu - vodiča motocykla Suzuki H. W. sa javí v tomto prípade s prihliadnutím na podmienky rozhľadu a dohľadu na mieste dopravnej nehody v dopravnom členení, charaktere a stavu komunikácie ako primeraná a neohrozujúca ostatných účastníkov cestnej premávky. S prihliadnutím na výpočtovú neistotu a toleranciu vodič motocykla Suzuki zrejme pred nehodovým dejom neprekračoval povolenú rýchlosť, resp. primeranú v danom úseku. Možno vytknúť, že trajektória pohybu motocykla mohla byť bližšie k pravému okraju jazdného pruhu pohybu motocykla, ale prejazd motocykla v ľavotočivej zákrute bližšie k stredovej čiare sa javí z hľadiska motorkárskej praxe ako štandardný a pokiaľ prípadní ostatní účastníci cestnej premávky dodržiavajú legislatívne normatíva a predpisy upravujúce pohyb vozidiel po cestných komunikáciách, jeho jazda aktuálne nevyvolávala akúkoľvek kolíznu situáciu. K

výpočtu tzv. nárazovej rýchlosti v čase dopravnej nehody a k rýchlosti OMV Škoda Octavia a motocykla Suzuki pred dopravnou nehodou znalec uviedol, že na základe znaleckého skúmania bola rýchlosť OMV Škoda pri danej objektivizácii i priebehu nehodového deja pri samotnom strete OMV Škoda s motocyklom Suzuki cca 99 km/h a u motocykla Suzuki cca 85 km/h. (ide o tzv. nárazové rýchlosti). Presný charakter pohybu OMV Škoda a motocykla Suzuki v dlhšej fáze pred samotným nehodovým dejom nie je reálne možné presne určiť. OMV Škoda na začiatku nehodového deja sa zrejme pohybovala rovnomerným pohybom, po reakcii vodiča tohto vozidla na kolíznu situáciu bolo intenzívne brzdené. Motocykel Suzuki sa pred nehodovým dejom zrejme pohyboval v ľavej časti svojho jazdného pruhu bližšie ku stredovej čiare. Po reakcii motocyklistu na kolíznu situáciu bol motocykel intenzívne brzdený pri zachovaní možnosti jeho smerovej manévrovateľnosti. Nie je objektívne preukázané, čo bolo príčinou vybočenia OMV Škoda do protismerného jazdného pruhu, či to nebola náhodou chvíľková nepozornosť vodiča OMV Škoda, keď počas nej správne nekorigoval smerové vedenie vozidla. Ak vodič OMV Škoda vo výpovedi uvádza, že venoval zvýšenú pozornosť vedeniu motorového vozidla, OMV Škoda mohlo vojsť do protismeru len v príčinnej súvislosti s vyššou rýchlosťou vozidla, aká bola v danom úseku limitná, čo na základe prevereného znaleckého dokazovania napovedá, že počiatočná rýchlosť OMV Škoda pred stratou smerovej stability bola nad hranicou 130 km/h. V takom prípade došlo k prekonaniu limitných uhlov smerových odchýlok pneumatík a k prekonaniu bočných vodiacich síl a vozidlo následne nekontrolovateľne vybočilo do protismerného jazdného pruhu. Z hľadiska objektivizácie predpokladaného priebehu nehodového deja a zadávaním vstupných parametrov analýzy nehodového deja v prijateľných technických medziach je však nutné výsledné hodnoty rýchlosti pri jazde vozidiel vnímať v minimálnej tolerancii ± 5 %. Miesto rázu je determinované s prihliadnutím na definované stopy (trecie a drecie stopy na vozovke) a na pole znečistenia objektívne. Fáza pohybu vozidiel pred samotným stretom pri samotnej simulácii priebehu nehodového deja mala prezentačný charakter pri zachovaní prijateľných technických predpokladov a obvyklého správania sa vodičov.

Ďalej znalec uviedol, že technickou príčinou dopravnej nehody sú tie prvky nehodového deja, ktoré vznikli v rozpore s výkladom pravidiel cestnej premávky, a ktoré buď vyvolali kolíznu situáciu alebo znemožňovali zabrániť dopravnej nehode. Technickou príčinou nehodového deja je skutočnosť, že vodič OMV Škoda P. T. nesprávnym spôsobom používal cestnú komunikáciu v danom úseku zrejme (aj s prihliadnutím na zistenú nárazovú rýchlosť) výrazne prekročil povolenú rýchlosť, ktorá bola pravdepodobnou príčinou straty smerovej stability OMV Škoda a jeho následného vybočenia do protismerného jazdného pruhu priamo do koridoru pohybu protiidúceho motocykla Suzuki, ktoré viedol motocyklista H. W.. Za daných časovo-priestorových súvislostí vodičovi motocykla Suzuki bola vytvorená vodičom OMV Škoda prekážka z technického hľadiska náhla, lebo motocyklista vzhľadom na aktuálnu rýchlosť, smer a trajektórie motocykla Suzuki v čase primeranej reakcie na kolíznu situáciu nebol schopný previesť manévre, ktoré by odvrátili nehodový dej akýmkoľvek účinným spôsobom. Technická závada komunikácie v mieste nehodového deja, ktorá by mohla mať príčinnú súvislosť so vznikom a priebehom predmetného nehodového deja nebola preukázaná. Nehodový dej vznikol zo subjektívnych dôvodov účastníka cestnej nehody. K posúdeniu možností zabránenia vzniku dopravnej nehody v konkrétnych podmienkach cestnej premávky zo strany obidvoch vodičov znalec uviedol, že presná analýza možností zabránenia dopravnej nehode zo strany vodiča OMV Škoda a motocyklistu - vodiča motocykla Suzuki je podmienená poznaním miesta a času, reakcie vodiča OMV Škoda a motocyklistu na kolíznu situáciu, čo v tomto posudzovanom prípade nie je celkom zrejmé, navyše nie je možné presne stanoviť presný charakter pohybu účastníkov nehodového deja pred samotným stretom vozidiel, možno ho iba predpokladať na základe obvyklého správania sa vodičov, preto možnosti zabránenia nehode možno realizovať len v rovine všeobecných úvah. Jediným relevantným zabránením nehode zo strany vodiča OMV Škoda bolo vykonávať jazdu s týmto motorovým vozidlom v danom úseku správnou technikou jazdy s prihliadnutím na obsah ustanovení § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 1, § 9 ods. 1, § 16 ods. 1, ods. 4 zákona č. 8/2009 Zb. z. o cestnej premávke a zároveň dôsledne kontrolovať dopravnú situáciu pred vozidlom a v primeranom úseku cestnej komunikácie s tým, že pri jazde v čiastočne neprehľadnej zákrute treba venovať zvýšenú pozornosť správnemu smerovému vedeniu osobného motorového vozidla a dôsledne sledovať pohyb vozidiel idúcich v protismernom jazdnom pruhu. Z hľadiska časovo-priestorového bola motocyklistovi - vodičovi motocykla Suzuki iste vytvorená vodičom OMV Škoda prekážka z technického hľadiska náhla, lebo motocyklista vzhľadom na aktuálnu rýchlosť, smer a tvar trajektórie motocykla Suzuki v čase primeranej reakcie na kolíznu situáciu nebol schopný previesť manévre, ktoré by odvrátili nehodový dej, a to akýmkoľvek účinným spôsobom. Vzhľadom na prísediacu motocyklistku bol taktiež vylúčený manéver tzv. „položenia motocykla“, ktorý vzhľadom na

krátkosť času pre veľkú hmotnosť motocykla, ako aj jeho nevyhovujúce geometrické parametre bol prakticky nerealizovateľný.

Na hlavnom pojednávaní znalec ozrejmil, že rozsah trecích, trasologických, šmykových stôp bol dostatočný, aby poststretový (porázový) stav vozidiel bolo možné objektívne simulovať do konečných polôh. Z tejto spätnej analýzy vyplynuli aj podstatné skutočnosti, a to, kde bolo miesto rázu a aké boli nárazové rýchlosti vozidiel v čase primárneho kontaktu vozidiel. Je zrejmé, že miesto rázu bolo v pravom jazdnom pruhu v smere Ružomberok-Liptovský Mikuláš, t. j. v jazdnom pruhu v smere pohybu motocyklistu. Boli určené objektívne nárazové rýchlosti s tým, že OMV Škoda malo rýchlosť cca 99 km/h. a motocykel Suzuki cca 85 km/h. Z tohto je zrejmé, že v danom úseku zo strany vodiča OMV Škoda došlo k prekročeniu rýchlosti a tiež to, že OMV Škoda bolo v konečnej fáze tak, ako motocykel výrazne brzdené, čiže jeho počiatočná rýchlosť pri prejazde pravotočivým smerovým oblúkom pred samotným miestom rázu bola podstatne vyššia, ako uvádzaná nárazová rýchlosť. Vodič OMV Škoda vo výpovedi uviedol, že dôsledne kontroloval situáciu v cestnej premávke a jeho pozornosť nebola ničím ovplyvnená, je teda možné predpokladať, že stratu smerovej stability OMV Škoda a jeho prejdenie do protismeru spôsobila jeho vysoká rýchlosť pri prejazde pravotočivou zákrutou. Technickou príčinou cestnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča OMV Škoda, keď pri prejazde pravotočivou zákrutou došlo k strate smerovej a pohybovej stability OMV Škoda. To prešlo skoro celým svojím pôdorysom do protismerného jazdného pruhu a kontaktovalo motocykel Suzuki s dvoma pasažiermi. Náraz bol taký dynamický, že došlo k prenikaniu prednej časti motocykla do prednej ľavej časti vozidla Škoda, čo dokazuje dostupná fotodokumentácia a doslova odtrhnutie ľavej časti nápravy vozidla Škoda. Alternatívne riešenie nehodového deja tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi vodič OMV Škoda na základe analýz bolo technicky úplne neprijateľné. Nehoda sa tým spôsobom, ako to vo výpovedi uvádza vodič OMV Škoda nemohla z technických, časovo-priestorových, ani fyzikálnych princípov stať.

Simuláciou bolo preukázané, že vozidlo Škoda bolo v čase rázu brzdené takmer na hranici využiteľnej priľnavosti, vodič OMV Škoda po rozoznaní kolíznej situácie na túto reagoval, zrejme sa pokúsil o manéver vyhýbania sa vpravo oproti idúcemu motocyklistovi, keďže intenzívne brzdil napriek tomu, že vozidlo je vybavené ABS smerová manévrovateľnosť vozidla bola výrazne obmedzená a z časovo-priestorového hľadiska už nebolo možné odvrátiť dopravnú nehodu. Ak vodič na túto kolíznu situáciu reagoval primerane a obvyklým spôsobom, je možno približne určiť z časovo-priestorového hľadiska dĺžku sekvencie náhleho brzdenia a z toho je možné odvodiť s prihliadnutím na to, že došlo k strate smerovej stability, ktorú mohla spôsobiť vysoká rýchlosť vozidla, že OMV Škoda na začiatku nehodového deja pri prejazde pravotočivým smerovým oblúkom malo rýchlosť nad 130 km/h., čo je už rýchlosť, ktorá pri danom smerovom oblúku spôsobuje obmedzenie bočných vodiacich síl pneumatík a prekonanie limitného uhla smerovej odchýlky.

Rýchlosť vozidiel pred nárazom sa určuje cez dynamické účinky a výbeh vozidiel tak, aby vybehli do presne zadefinovaných konečných polôh takých, aké boli zadokumentované na mieste nehodového deja. Program je veľmi citlivý na nastavenie rýchlosti, aj pri malej korekcii rýchlosti by už motorka ani jazdci neskončili v zadokumentovanej polohe, ale niekde inde. Je potrebné nájsť a zadať také objektívne rázové parametre, aby sa dostali do konečných polôh, dobre namodelovaný priestor nehodového deja, aj iné technické parametre, ktoré sú technicky prijateľné, ktoré treba zadať do simulačného programu. V minulosti nebolo objektívne možné takéto veci robiť, teraz je na to program. Určená rýchlosť je v tolerancii + - 5 %. Je zrejmé, že aj motocyklista reagoval, v konečnej fáze brzdil motocykel a keď reagoval prirodzeným spôsobom, keď uvidel už prichádzajúce osobné motorové vozidlo polovičkou svojho priemetu v protismernom jazdnom pruhu vtedy vyhodnotil, že situácia je kolízna, začal brzdiť, začal sa vyhýbať vpravo. Na počiatku tohto manévra mohol mať rýchlosť okolo 90 km/h., aj keď prekročil rýchlosť na danom úseku, čo nie je možné preukázať na začiatku, lebo je to v tolerancii, tak ju prekročil minimálnym spôsobom alebo možno ju neprekročil, lebo nie je možné predstretový pohyb motocyklistu až tak objektívne spracovať. Znalec poukázal aj na alternatívne riešenie straty smerovej stability u vodiča OMV Škoda s tým, že ak nebola pozornosť tohto vodiča ničím obmedzená, tak ako uvádza, ak sa dôsledne venoval riadeniu motorového vozidla, tak bola dôvodom straty smerovej stability a prejdenie vozidla do protismeru vysoká rýchlosť, a to rýchlosť, ktorá bola väčšia ako medzná, limitná, dovoľujúca prejsť zákrutu stabilne, bez vynášania do protismeru. Mohla nastať situácia, že rýchlosť bola nižšia, ale stačila 2-sekundová nepozornosť, napr. pohľad na autorádio a k prejdeniu do protismeru mohlo dôjsť aj z tejto príčiny, ale treba podotknúť, že nárazová rýchlosť bola 99 km/h. a OMV bolo v čase rázu spomaľované maximálnym možným spôsobom, na úrovni 7 m/s-2. Keď bola do

simulácie zadaná hodnota nižšieho spomalenia, charakter výbehu vozidla bol iný a nekorešpondoval by so zadokumentovanými stopami a konečnou polohou vozidla, čiže prejdenie do protismeru mohlo byť následkom vysokej rýchlosti vozidla alebo následkom nepozornosti.
Obžalovaný k výpovedi znalca uviedol, že v zákrute sa možno na sekundu, dve pozrel na priateľku, ktorá držala mobilný telefón v ruke a zazvonil, pozrel sa na ňu, hneď na cestu a v tej sekunde sa to stalo. Pred nehodou nebrzdil, pretože sa to stalo v sekunde, motorka vyletela zo strany, začalo ho šmýkať, pozrel sa naspäť na čelné sklo a vrazili do seba, nemal čas zabrzdiť alebo nejako riešiť situáciu.

Na hlavom pojednávaní bol za prítomnosti znalca vykonaný jednak obrazový záznam, ktorý je prílohou znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy a zachytáva jednotlivé videosekvencie spracované znalcom za účelom bližšieho ozrejmenia priebehu nehodového deja a tiež znalcom predložený obrazový záznam s videosekvenciou, ktorá detailne dokumentuje poststretový pohyb OMV Škoda do konečnej polohy vrátane trecích, drecích stôp tak, ako boli zadokumentované v zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody, ktorý bol založený do spisu ako príloha zápisnice.
Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, súdne lekárstvo J.. T.. Ľ. U., L.. vyplýva, že P. T. bol v čase odberu krvnej vzorky, a teda aj v čase dopravnej nehody jednoznačne pod vplyvom metamfetamínu, ktorý mal negatívny vplyv na jeho schopnosti byť bezpečným účastníkom cestnej premávky. P. T. v čase dopravnej nehody dňa 16. 6. 2019 v čase okolo 12.25 hod. mal v krvi koncentráciu metamfetamínu vo výške najmenej 0,027 µg/ml (27 ng/ml). Na základe vyššie uvedeného je možné jednoznačne konštatovať, že ovplyvnenie P. T. psychotropnou látkou metamfetamín v čase dopravnej nehody dňa 16. 6. 2019 v čase o 12.25 hod. nemožno ešte hodnotiť ako stav vylučujúci spôsobilosť byť účastníkom cestnej premávky. V čase dopravnej nehody boli jeho vodičské schopnosti s určitosťou negatívne ovplyvnené s tým, že potenciálne ohrozovali bezpečnosť cestnej premávky, čo možno zhruba a veľmi účelovo prirovnať k stavu s koncentráciou alkoholu v krvi okolo 0,5 g/kg (promile) s určitosťou nad 0,3 g/kg (promile). Detekcia metamfetamínu a amfetamínu vo vzorke krvi potvrdzuje, že P. T. v bližšie neurčenom čase pred odberom vzorky krvi jednoznačne a bez pochybností užil psychoaktívnu látku s názvom metamfetamín, známu pod konzumentským názvom pervitín, ktorý sa radí do skupiny psychoaktívnych návykových látok označovaných ako metamfetamínové psychostimulanciá. Ide o synteticky vyrobené látky s výrazne stimulačnými (povzbudivými) účinkami na ľudský organizmus. Vplyv metamfetamínu na schopnosť riadiť motorové vozidlo - pre akútny účinok metamfetamínu je typická riziková jazda bez akýchkoľvek zábran, vysoká rýchlosť, precenenie vlastných schopností, nekritickosť, roztržitosť, nepokoj, nervozita, podráždenosť, agresivita, taktiež nerešpektovanie dopravných značiek a výstražných značení (železničné prejazdy), pokynov dopravnej polície, vyskytuje sa zvýšená citlivosť k oslneniu, či náhlemu osvetleniu svetlometmi následkom výrazného rozšírenia zreníc pod vplyvom uvedenej látky. Všetky uvedené atribúty výrazne zvyšujú prah rizikového správania sa vodiča a tým aj možnosti vzniku dopravnej nehody s ohrozením seba samého alebo iných osôb. V spoločenskom kontakte je takto ovplyvnená osoba komunikatívna, uvoľnená, bez zábran, zreteľne rozšírenie zreničiek, spomalenie fotoreakcie a potenie. Po odznení akútneho účinku štádium tzv. dojazdu návykovej látky nastáva dramatický pokles výkonu sprevádzaný telesnou vyčerpaním, únavou, depresívnymi stavmi so zníženou schopnosťou koncentrácie, zníženou pozornosťou, stratou orientácie, zmätenosťou, dezorientáciou. V tejto fáze je jazda pomalá. Jazdec často mení rýchlosť jazdy, má problém udržať priamy smer jazdy. Metamfetamín možno jednoznačne klasifikovať ako psychoaktívnu návykovú látku, je zaradená do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Zb. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch. Schopnosť vodiča viesť motorové vozidlo, prípadne jeho spôsobilosť byť účastníkom cestnej premávky je odrazom momentálneho stavu jeho organizmu, pričom najvýznamnejšiu úlohu hrá momentálny stav jeho centrálnej nervovej sústavy. Z medicínskeho hľadiska sa používa ako jediné relevantné vyšetrenie stanovenie toxickej látky v krvi, pretože krv je jediná substancia, ktorá je voľne dostupná odberu aj v priamom kontakte s cieľovým orgánom účinku akejkoľvek psychoaktívnej látky - mozgom. Dlhoročné výskumy toxikologického charakteru potvrdili, že jedinou možnosťou ako určiť ovplyvnenie človeka psychoaktívnou látkou je detegovať jej prítomnosť (kvalitu) a zároveň jej množstvo (kvantitu) v periférnej krvi, na základe čoho je možné aproximatívne určiť stupeň ovplyvnenia ľudského jedinca predmetnou látkou a stanoviť, či predmetný jedinec v danom časovom úseku je spôsobilý alebo nie na to, aby bol účastníkom cestnej premávky bez toho, aby ohrozil seba, či iných účastníkov cestnej premávky. V danom prípade možno konštatovať, že v čase po dopravnej nehode bola menovanému odobratá vzorka krvi, ktorá bola kvantitatívne vyšetrená s určením presnej koncentrácie psychotropných látok, pričom vyšetrenie metódou plynovej chromatografie s hmotnostným spektrometrom vo vzorke krvi stanovilo stopové množstvo amfetamínu a metamfetamínu

v koncentrácii 0,027µg/ml (27 ng/ml). Z hľadiska dlhodobých skúseností s reakciami ľudských jedincov na účinky psychoaktívnych látok bol medzi odborníkmi v danej oblasti postupne uznaný konsenzus v hodnotení koncentrácií jednotlivých najčastejšie zneužívaných psychotropných a omamných látok v krvi ľudského jedinca, ktorý určuje najmä to, pri akej koncentrácii danej cudzorodej substancie dochádza k jednoznačnému ovplyvneniu psychických, senzorických a motorických funkcií človeka do takej miery, že daná substancia negatívne vplýva na schopnosti jedinca byť bezpečným účastníkom cestnej premávky. V prípade návykových substancií metamfetamín a amfetamín je všeobecne táto hranica určená hodnotou 0,025 µg/ml (25 ng/ml). Na základe dlhoročného pozorovania ich vplyvu možno stanoviť, že ľudský jedinec je v stave vylučujúcom byť účastníkom cestnej premávky, ak v jeho krvi je detegovaná koncentrácia metamfetamínu alebo amfetamínu vyššia ako 0,200 µg/ml (200 ng/ml). Pri zistenej koncentrácii metamfetamínu v krvi vodiča vo výške 0,027µg/ml (27 ng/ml) sa jednalo o ľahký stupeň ovplyvnenia psychoaktívnou návykovou látkou metamfetamín, teda len o miernejšie postihnutie duševných, zmyslových a jemných pohybových funkcií menovaného vodiča, ktoré je laicky ťažšie rozpoznateľné, keď aj detekcia takéhoto ovplyvnenia lekárskym vyšetrením je skôr výnimočná, pretože vôľová činnosť subjektu je celkom zachovaná. Účinok metamfetamínu môže viesť k prejavom ovplyvnenia, pre ktoré je typický pokles výkonu, zníženou pozornosťou, stratou orientácie, či podceňovaním eventuálneho vonkajšieho nebezpečenstva s rizikovým správaním pre bezpečnosť cestnej premávky. Jeho správanie v cestnej premávke vzhľadom na uvedenú vysokú koncentráciu metamfetamínu v krvi bolo s nespochybniteľnou určitosťou potenciálne rizikové, čiže jedincove vodičské schopnosti boli negatívne ovplyvnené, avšak už nebol v stave vylučujúcom byť účastníkom cestnej premávky. Na základe uvedeného je možné jednoznačne konštatovať, že menovaný bol v čase jazdy pod dolnou hranicou spôsobilosti viesť motorové vozidlo tak, aby neohrozil seba, či iných účastníkov cestnej premávky, avšak podľa zaužívaných pravidiel hodnotenia nemožno jeho stav hodnotiť ako stav vylučujúci spôsobilosť byť účastníkom cestnej premávky. S určitosťou však boli jeho vodičské schopnosti negatívne ovplyvnené s tým, že potenciálne ohrozovali bezpečnosť cestnej premávky. Vzhľadom na to, že krvná vzorka bola menovanému odobratá v dlhšom časovom úseku po dopravnej nehode možno predpokladať, že koncentrácia metamfetamínu v jeho krvi bola v čase jazdy ešte podstatne vyššia a mohla dosahovať až hodnoty stavu vylučujúceho spôsobilosť na jazdu. Metamfetamín totiž v organizme nevzniká, čiže jeho koncentrácia postupne po užití a dosiahnutí maximálnej koncentrácie klesá. Uvedenú skutočnosť by však bolo možné potvrdiť len vo vylúčení v prípade, že by bola vzorka krvi odobratá bezprostredne a okamžite po zastavení. Prítomnosť amfetamínu v krvi v stopovom množstve svedčí pre skutočnosť, že táto látka vznikla ako rozkladný produkt metamfetamínu, teda nebola priamo aplikovaná do organizmu. Prítomnosť nikotínu a jeho metabolitu kotinínu preukazuje, že v čase pred odberom biologického materiálu užil niektorý z tabakových výrobkov.

Na hlavnom pojednávaní znalec J.. Ľ. U., L..,v celom rozsahu zotrval na záveroch písomných znaleckých posudkov č. 69/2019 a č. 70/2019 s tým, že smrť H. W., ako aj H. W. bola v priamej príčinnej a časovej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, ako aj znaleckého toxikologického posudku so záverom, že P. T. bol v čase jazdy s určitosťou ovplyvnený metamfetamínom, jednalo sa o ľahký stupeň ovplyvnenia, ktorý sa dá prirovnať k ovplyvneniu alkoholom v koncentrácii 0,5 promile a nebol v stave vylučujúcom spôsobilosť. Koncentrácia návykovej látky v čase od nehody mohla samozrejme len klesať, takže v čase dopravnej nehody mal s určitosťou podstatne vyššiu koncentráciu metamfetamínu. Pri metamfetamíne neexistujú také spätné prepočty, ako pri alkohole, aby vedel s určitosťou povedať, koľko presne mal a že bol v stave vylučujúcom spôsobilosť. Veda nedospela tak ďaleko, aby sa dali spraviť také spätné prepočty, ako pri alkohole, s pravdepodobnosťou bol v stave vylučujúcom spôsobilosť, nedá sa to preukázať stopercentne.

V prípade, že by obžalovaný požil drogu až po dopravnej nehode, pripadala by do úvahy otázka, že v čase dopravnej nehody nemusel byť pod vplyvom drogy. Znalec však vychádzal z výsledku, ktorý mal a z okolností, že v čase medzi dopravnou nehodou a časom odberu vzorky drogu obžalovaný neužil. Pokiaľ by užil pervitín po dopravnej nehode, tak sa nedá určiť koncentrácia a znalec nevie odrátať, aké množstvo užil, koľko a kedy, je to veľmi individuálne, neexistujú prepočty, ako pri alkohole, ktorý sa vedcami skúma dlhú dobu, ale nie pri týchto novších drogách. Základné informácie, z ktorých vychádzal je výsledok analýzy krvnej vzorky, ktorá bola odobratá a tiež z toho, že medzi nehodou a odberom vzorky, drogy obžalovaný nepožíval. Len na základe jedného údaja sa spätný prepočet urobiť nedá, dá sa len ustáliť, že medzi dopravnou nehodou a odberom krvi neužíval, takže koncentrácia v čase dopravnej nehody bola vyššia, ako v čase odberu krvnej vzorky, ale to záleží od údaja, kedy naposledy užíval drogy. Pokiaľ táto udalosť nie je jasná, či bral pred nehodou alebo po nej, tak to nevie určiť.

Ďalej sa znalec vyjadril aj k času odbúravania návykovej látky z krvi, kde výskumy síce nie sú a je to rozdielne, ale orientačne sa droga odbúrava približne rýchlosťou 20 ng/ml za hodinu. V jeho prípade by sa dalo predpokladať, že pokiaľ užil metamfetamín dávnejšie, tak zhruba 9 hodín pred odberom vzorky sa dostal, ako keby pod 1 promile. Je úzus, ak má človek 200 ng/ml v krvi, dá sa to prirovnať k 1 promile. Keď má človek nad 200 ng/ml, je to už stav vylučujúci spôsobilosť. Stav pod 200 ng/ml sa berie ako podnapitosť. Pri rýchlosti odbúravania 25 ng/ml sa dá povedať, že 9 hodín je potrebných na to, aby klesol z hodnoty 200 ng/ml na 25 ng/ml. Ide len o orientačný údaj, pretože neexistujú spätné prepočty, ako pri alkohole.
Metamfetamín sa po užití vstrebe v priebehu 10 minút do krvi a nadobudne najvyššiu koncentráciu, ktorá potom permanentne klesá. Miera tohto poklesu nie je ustálená, nie je vyskúmaná a je to veľmi individuálne. Pri alkohole je ustálené, všeobecne uznávané rozmedzie 0,15 až 0,20 promile. Pri metamfetamíne takú možnosť nemáme, ale s určitosťou vie povedať, že medzi posledným užitím pervitínu - metamfetamínu, akonáhle sa vstrebal v priebehu polhodiny do krvi a odvtedy klesal, klesal, klesal až po hodnotu 25 ng/ml. Rozhodujúce je, kedy to užil. Ak ho naozaj reálne užil po dopravnej nehode, tak sa znalec nevie vyjadriť ku koncentrácii v čase dopravnej nehody. Ale ak ho užil pred dopravnou nehodou, čo aj predpokladal, pretože v 99,99 % prípadov to tak je, že po dopravnej nehode už nik neužije metamfetamín, tak v čase dopravnej nehody mal podstatne vyššiu koncentráciu, ale nedokáže povedať, či to bola koncentrácia zodpovedajúca stavu vylučujúcemu spôsobilosť. Na základe súčasných vedomostí, pokiaľ medzi nehodou a odberom vzorky drogy neužil, tak mal jednoznačne hodnotu viac ako 0,027 µg /ml, ale nevie povedať, o koľko viac mal. To znamená, že v čase dopravnej nehody mal viac drogy v krvi, ako hodnota, ktorá mu bola zistená v odobratej vzorke krvi o 20.25 hod.
Znalec sa vyjadril aj k spôsobom užitia metamfetamínu, najčastejšie sa užíva šnupaním - vdýchnutím do nosných otvorov, je rozpustný vo vode, dá sa vypiť, vo forme tabletiek, ktoré možno prehltnúť a ťažšie závislí ľudia si rozpustený pichajú priamo do žily, je možné ho aj fajčiť primiešaním do tabaku. Pokiaľ sa osoba nachádza v uzavretom priestore, kde vedľa nej iná osoba fajčí metamafetamín, tak množstvo, ako bolo detegované v tomto prípade u obžalovaného, sa nedá nájsť tejto druhej osobe v krvi. Hodnota do 20 ng/ml sa považuje za spochybniteľnú hodnotu. Nad 20 ng/ml sa berie ako pozitivita, teda osoba užila metamfetamín priamo do tela a nebolo to niečo „bočné“, tzv. side effect. U druhej osoby, ktorá nefajčí metamfetamín, je možné nejaké minimálne množstvo zistiť, ale nie takéto množstvo, aké bolo zistené. Ak sedí osoba s niekým v aute, kto fajčí metamfetamín, je možné ho zachytiť aj u druhej osoby, sú citlivé prístroje, ktoré dokážu zachytiť nejaké minimálne stopové množstvá drog, ale pri množstve, ktoré bolo zistené u obžalovaného možno s určitosťou vylúčiť nejaké bočné pôsobenie, v tomto prípade išlo o užitú drogu. 25 ng/ml sa dá prirovnať k 0,5 promile. Zotrval na tvrdení, že ak po nehode drogu neužil, tak v čase nehody mal viac ako 0,5 promile, ale nevie povedať, o koľko viac. Dĺžka expozície pri inej fajčiacej osobe v uzavretom priestore môže niečo spôsobiť, ale metamfetamín sa veľmi rýchlo vstrebáva, čiže osoba, ktorá fajčí, vdýchne 95 % a len minimum ide do okolia. Iná situácia by bola pri marihuane, kde sú iné splodiny horenia, avšak pri metamfetamíne, ktorý je rozpustný vo vode, je aj veľmi rýchlo vstrebateľný. Koncentrácia metamfetamínu pri fajčení je vo vzduchu zanedbateľná oproti tomu, ak niekto priamo vdychuje splodiny horenia metamfetamínu, pretože to, čo sa dostane do ovzdušia, je zriedené okolitým vzduchom. Pri znaleckom posudku predpokladal, že požil metamfetamín pred dopravnou nehodou. Ak by užil po dopravnej nehode, nevie sa vyjadriť ku koncentrácii v čase dopravnej nehody. Vychádzal z informácií, ktoré mal, že po dopravnej nehode obžalovaný drogu neužil. Až v 99,99 % prípadov nikto po dopravnej nehode neužíva návykové látky, pokiaľ niekto povie, že po dopravnej nehode užil návykovú látku, alkohol v 99,99 % prípadov zo svojej praxe má skúsenosť, že je to výhovorka. V tomto prípade to dokázať nevie a nie je oprávnený to hodnotiť.
Obžalovaný po výpovedi znalca trval na tom, že drogy užil po nehode, nie pred nehodou a spadá pod 1 % prípadov, ktoré nie je výhovorkou.
V záveroch znaleckého posudku č. 69/2019 vypracovaného znalcami Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, po vykonaní vonkajšej ohliadky tela, vnútornej ohliadky a vykonaní súdnej pitvy neb. poškodeného H. W. znalci konštatovali, že bezprostrednou príčinou smrti nebohého bol úrazovo-krvácavý šok pri rozsiahlych kompresívnych poraneniach orgánov dutiny hrudnej s roztrhnutím srdca a srdcovnice, ktoré utrpel dňa 16. 6. 2019 o 12.25 hod. pri dopravnej nehode na ceste č. I/18 v km 535.700, okres Liptovský Mikuláš, pričom k smrti došlo bezprostredne na mieste dopravnej nehody. Pri vonkajšej obhliadke boli zistené mnohopočetné drvivé poranenia trupu a ľavej dolnej končatiny s amputáciou ľavého predkolenia. Pri vnútornej obhliadke bolo zistené krvácanie pod mäkkú blanu mozgovú, trhlinu srdca, trhlinu srdcovnice a drvivé poranenia brušných orgánov so šokovým odkrvením obličiek, orgánov a tkanív. Za závažnejšie poranenia (v konečnom dôsledku poranenia smrteľného charakteru) možno jednoznačne považovať

najmä rozsiahle vnútrohrudné a vnútrobrušné poranenia s výrazným krvácaním do dutiny hrudnej, menej do dutiny brušnej a taktiež amputáciu ľavého predkolenia s krvácaním navonok, v dôsledku ktorých došlo k rozsiahlym krvným stratám a rýchlemu rozvoju úrazovo-krvácavého šoku. Tieto poranenia, najmä roztrhnutie srdca a srdcovnice spolu s amputáciou ľavého predkolenia mali za následok masívny únik krvi, predovšetkým do dutiny hrudnej a navonok, čoho následkom bol rozvoj tzv. traumaticko-hemoragického šoku, t. j. šoku z poranení (trauma) a krvácania (hemoragia). Znalci ustálili mechanizmus vzniku jednotlivých zranení, ktoré utrpel v jednotlivých fázach nehodového deja, pričom zranenia boli tak závažného charakteru, že jeho smrti nebolo možné za žiadnych okolností zabrániť ani okamžitou laickou, či odbornou lekárskou pomocou. Rozsiahle poranenia srdca, srdcovnice vo forme kompletného prerušenia bolo spoločne s amputačným poranením ľavého predkolenia svojím rozsahom absolútne nezlučiteľné so životom. Všetky zistené poranenia plne zapadajú do obrazu pôsobenia mechanického násilia veľkej intenzity vzniknutého pri prudkej decelerácii motocykla zn. Suzuki pri čelnej zrážke s oproti idúcim motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia. Jednalo sa o smrť násilnú pre svoju všeobecnú podstatu, ktorá je v priamej príčinnej aj časovej súvislosti s poraneniami, ktoré H. W. utrpel ako vodič motocykla pri uvedenej dopravnej nehode, na následky ktorých zomrel bezprostredne na mieste dopravnej nehody. Odberom biologického materiálu a jeho toxikologickým rozborom bolo zároveň zistené, že H. W. v čase dopravnej nehody, a teda aj v čase smrti sa nenachádzal pod vplyvom alkoholu, ani žiadnych iných psychotropných, omamných látok, či liečiv. Súčasťou znaleckého posudku je aj pripojená fotodokumentácia.
V záveroch znaleckého posudku č. 70/2019 vypracovaného znalcami Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, po vykonaní vonkajšej ohliadky tela, vnútornej ohliadky a vykonaní súdnej pitvy neb. poškodenej H. W. znalci konštatovali, že bezprostrednou príčinou smrti nebohej H. W. bola mozgová smrť pri roztrhnutí mozgového kmeňa, pri zlomenine spodiny lebečnej a pri rozsiahlych kompresívnych poraneniach orgánov dutiny hrudnej s roztrhnutím srdcovnice, ktoré utrpela dňa 16. 6. 2019 v čase o 12.25 hod. pri dopravnej nehode na ceste č. I/18 v km 535.700, okres Liptovský Mikuláš, pričom k smrti menovanej došlo bezprostredne na mieste dopravnej nehody. Pri vonkajšej obhliadke bola zistená rezná rana ľavého stehna, zlomenina ľavej stehennej kosti, pravého zápästia, ľavého predkolenia a mnohopočetné krvné výrony a odreniny. Pri vnútornej obhliadke bolo zistené krvácanie pod mäkkú blanu mozgovú, oblomenie spodiny lebečnej, úrazové prerušenie mozgového kmeňa, natrhnutie srdcovnice, trhliny pľúc a trieštivé zlomeniny panvy so šokovým odkrvením obličiek, orgánov a tkanív. Na základe charakteru, lokalizácie a rozsahu týchto poranení znalci konštatovali, že na telo poškodenej, hlavne na oblasť hlavy, hrudníka, ľavej dolnej končatiny pôsobilo mohutné vonkajšie mechanické násilie značnej intenzity, ktoré malo za následok zlomeninu lebky s pomliaždením mozgu, zlomeniny rebier, roztrhnutie srdcovnice, trhliny pľúc a zlomeniny panvy, popri vzniku menej závažných poranení lokalizovaných na rôznych častiach tela charakteru polytraumy. Za najzávažnejšie poranenia (v konečnom dôsledku smrteľného charakteru) možno považovať najmä ťažké poškodenie mozgového kmeňa, ktoré viedlo k okamžitej a bezprostrednej smrti. Týmto poranením došlo ku kompletnému prerušeniu vzniku a prevodu nervových vzruchov z mozgu na nižšie partie tela. Uvedený stav viedol k paralýze dýchania a srdcovej činnosti. Popri zlyhaní životne dôležitých centier mozgu došlo aj k zlyhaniu orgánov zabezpečujúcich dýchanie, činnosť srdca a následne k bezprostrednej smrti. Smrť nebohej bez akýchkoľvek pochybností nastala v priamej príčinnej aj časovej súvislosti s týmito poraneniami. Znalci ustálili mechanizmus vzniku jednotlivých zranení u nebohej v priebehu nehodového úrazového deja, pričom jeho prvá fáza bola rozhodujúca pre vznik najzávažnejších poranení trupu a ľavej dolnej končatiny a jeho záverečná fáza bola rozhodujúca pre vznik najzávažnejšieho poranenia hlavy roztrhnutím mozgového kmeňa. Zranenia, ktoré utrpela pri dopravnej nehode boli tak závažného charakteru, že jej smrti nebolo možné za žiadnych okolností zabrániť, ani okamžitou laickou, či odbornou lekárskou pomocou a rozsiahle poranenie mozgu sprevádzané trhlinou srdcovnice boli svojím rozsahom absolútne nezlučiteľné so životom. Jednalo sa o smrť násilnú pre svoju všeobecnú podstatu, ktorá je v priamej príčinnej aj časovej súvislosti s poraneniami, ktoré H. W. utrpela ako spolujazdkyňa motocykla pri dopravnej nehode dňa 16. 6. 2019, na ktorých následky zomrela bezprostredne na mieste dopravnej nehody. Na základe toxikologického vyšetrenia biologického materiálu odobratého pri pitve bolo ustálené, že v čase dopravnej nehody, teda v čase smrti sa nebohá nenachádzala pod vplyvom alkoholu, ani žiadnych psychotropných, omamných látok, či liečiv. Súčasťou znaleckého posudku je aj pripojená fotodokumentácia.
Zo znaleckého posudku znalca T.. U. W., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia č. 299/2019 zo dňa 30. 11. 2019, ktorý bol na hlavnom pojednávaní so súhlasom obžalovaného prečítaný vyplynulo, že obžalovaný nemá známky vážnej duševnej poruchy v pravom slova zmysle. Je konzumentom psychostimulancií, na úrovni tzv. škodlivého užívania psychostimulancií,

ktoré nedosahuje úroveň závislosti, závislosť od alkoholu alebo iných omamných látok u neho nezistil. Nenavrhol uloženie ochranného liečenia u obžalovaného, nezistil potrebu skúmať jeho duševný stav.

Zo záverov prečítaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Slovenská Ľupča, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie kriminalistickej toxikológie č. ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2019/2667 zo dňa 2. 10. 2019 vyplýva, že preskúmaním vecnej stopy č. 7 - päťeurovej bankovky, v ktorej sa nachádzal biely kryštalický prášok zaistený dňa 13. 9.2019 pri obhliadke miesta činu z osobného motorového vozidla zn. Audi A6, ev. č. 7AVC5E, Česká republika, ktorá bola predložená s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,022 g, identifikovaná ako metamfetamín prítomný v množstve viac ako 10 mg. Metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 zaradený do II. skupiny psychotropných látok. KEÚ PZ predloženú kryštalickú látku o hmotnosti 0,022 g považuje za jednu bežnú jednotlivú dávku drogy spôsobilú po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa. V prípadoch zaistenia malých množstiev drog KEÚ PZ vykonáva analýzu, ktorou sa jednoznačne identifikuje účinná látka a zároveň sa overí, či predložený materiál obsahuje minimálne požadované množstvo účinnej látky v miligramoch. Ústav neurčuje množstvo, ktoré zodpovedá obvykle jednorazovej dávke drogy určenej pre konkrétneho užívateľa s prihliadnutím na stav jeho fyzickej, psychickej dispozície závislosti, ale objektívne vyjadruje bežnú jednotlivú dávku drogy ako množstvo (rozsah hmotnosti) účinnej látky, ktorú si väčšina užívateľov aplikuje jednorazovo. Metamfetamín patrí medzi psychotropné látky zneužívané pre svoje stimulačné pôsobenie. Látka sa aplikuje injekčne. V súčasnosti nastupujú tabletové formy často s ďalšími derivátmi, prípadne kofeínom. Po aplikácii stimuluje centrálny nervový systém, dostavujú sa neobyčajne silné, jasné vnemy. Myslenie je subjektívne vnímané ako rýchle a prenikavé. V skutočnosti je neproduktívne. Z hľadiska fyziologického metamfetamín zvyšuje psychomotorické tempo, dynamogéniu, odstraňuje potrebu spánku, pocit únavy, znižuje chuť do jedla. Pri dlhodobom užívaní dochádza k chronickej intoxikácii, ktorá sa navonok prejavuje depresiami, podozrievavosťou, vzťahovačnosťou, často krát so samovražednými tendenciami. Na deriváty amfetamínu sa vyvíja silná psychická závislosť organizmu. Bankovka bola postúpená na skúmanie na oddelenie daktyloskopie.
Zo záverov prečítaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Slovenská Ľupča, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie daktyloskopie č. ČES:PPZ-KEÚ-SL-EXP-2019/2667 zo dňa 8. 10. 2019 vyplýva, že na vecnej stope č. 3 - mobilný telefón bielej farby zn. Iphone SF v čiernom plastovom obale a vecnej stope č. 7 - bankovka v nominálnej hodnote 5,- Eur, sériové číslo NA3440233846 neboli optickou metódou na povrchu zistené žiadne viditeľné daktyloskopické stopy. Fyzikálnymi metódami boli zviditeľnené daktyloskopické stopy, ktoré však neobsahovali dostatočný počet individuálnych charakteristických znakov papilárnych línií na vykonanie individuálnej identifikácie osoby, preto boli vyhodnotené ako neupotrebiteľné.

Zo záverov prečítaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Slovenská Ľupča, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, kriminalistickej genetickej analýzy č. ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2019/2667 zo dňa 28. 10. 2019 vyplýva, že z vecných stôp predložených na znalecké skúmanie (mobilný telefón bielej farby Iphone SF v čiernom obale - stopa č. 3, ster z volantu - stopa č. 4, ster z riadiacej páky - stopa č. 5, červeno-čierne šľapky - stopa č. 6 a poskladaná 5,- eurová bankovka, v ktorej sa nachádza biely kryštalický prášok - stopa č. 7), na predložených stopách č. 3, č. 6. a č. 7 nebola zistená prítomnosť viditeľných biologických stôp. Zo vzoriek zaistených zo stôp č. 3, č. 4, č. 5, č. 7 bola izolovaná DNA. V stopách č. 5 a č. 7 nebolo zistené dostatočné množstvo vhodného biologického materiálu potrebného na úspešné vykonanie DNA analýzy. DNA analýzou zo vzorky stopy č. 6 bola zistená prítomnosť zmiešaného biologického materiálu, ktorý nie je vhodný na interpretáciu a zo stôp č. 3 a č. 4 (mobilný telefón a ster z volantu) bola izolovaná DNA pochádzajúca od osoby mužského pohlavia, vhodná na individuálnu identifikáciu pôvodcu, profil DNA po vložení do národnej databázy bol zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky od osoby „P. T., nar. XX. X. XXXX“.

Zo záznamu dopravnej nehody a zápisnice z obhliadky miesta dopravnej nehody s plánkom miesta nehody a pripojenej fotodokumentácie vyplýva, že k dopravnej nehode došlo dňa 16. 6. 2019 o 12.25 hod. v okrese Liptovský Mikuláš, v katastri obce Ľ., mimo územia obce na štátnej ceste I/18 v km 535,70, kde šírka jazdných pruhov je 8,6 m, cesta I/18 535,7 km, a to tak, že vodič P. T. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia bielej farby, ev. č. TS 303 BG po štátnej ceste I/18 smerom na Partizánsku Ľupču, kde podľa zistených, zaistených stôp na mieste dopravnej nehody spolu s pribratým znalcom z odboru doprava cestná N.. U. S. v km 535,7 s vozidlom prešiel do protismeru, kde došlo k zrážke s

oproti idúcim motocyklom zn. Suzuki VL 800, čiernej metalízy, ev. č. LM 974 DE, ktorý vodič H. W. viedol po štátnej ceste I/18 v smere od Partizánskej Ľupče na Liptovský Mikuláš, pričom na zadnom sedadle motocykla sedela jeho manželka H. W.Á.. Následkom nárazu motocykla do ľavej prednej časti osobného motorového vozidla Škoda Octavia boli vodič motocykla H. W. a jeho spolujazdkyňa H. W. vymrštení z motocykla ponad osobné motorové vozidlo a dopadli mimo vozovky do odvodňovacieho kanála, kde utrpeli devastačné poranenia viacerých častí tela, pričom privolaný lekár na mieste konštatoval u oboch smrť následkom zranení nezlučiteľných so životom. Pri dopravnej nehode došlo aj k zraneniu spolujazdkyne osobného motorového vozidla Škoda Octavia H. S., ktorá utrpela zlomeninu zápästia pravej ruky s bližšie neuvedenou dobou liečenia. Pri dopravnej nehode nebol zistený alkohol, k zraneniu vodiča nedošlo. Účastníkmi dopravnej nehody v cestnom vozidle č. 1 (Škoda Octavia) boli vodič P. T. a spolujazdec H. S., vlastník motorového vozidla MFStav, s. r. o., a v cestnom vozidle č. 2 (motocykel zn. Suzuki) vodič H. W., prepravovaná osoba spolujazdec H. W.. Obe vozidlá sú nepojazdné. Zo zápisnice o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody, možno konštatovať totožné objektívne údaje, ako v zázname dopravnej nehody, na mieste nehody sa jedná o priamy úsek pre prejazd zákrutou do vzdialenosti cca 100 m od optického konca zákruty, povrch vozovky suchý, neznečistený, stav krajnice dobrý, rýchlostný limit 90 km/h., nesťažené poveternostné podmienky, viditeľnosť neznížená. Dychovou skúškou nezistený alkohol u vodiča. Pri obhliadke boli zistené jednotlivé stopy na vozovke v počte 21, zamerané postavenie vozidiel, k obhliadke bol pribratý znalec.

Bezprostredne po dopravnej nehode bola privolaná rýchla zdravotná pomoc, v rámci ktorej zasahujúci lekár vypracoval záznam o zhodnotení zdravotného stavu osoby u H. W. (hlboká tržná rana pravého hrudníka, diagnóza polytrauma, devastačné poranenia viacerých častí tela, exitus letalis - náhla smrť) a H. W. (diagnóza mozgová smrť roztrhnutím mozgového kmeňa, polytrauma), na podklade týchto záznamov boli obhliadajúcim lekárom vyhotovené listy o prehliadke mŕtveho a štatistické hlásenie o úmrtí.

Za účelom objasnenia ďalších časových súvislostí súd vyžiadal správu Liptovskej nemocnice s poliklinikou MUDr. I. Stodolu, ambulancie pri oddelení úrazovej chirurgie, kam bola svedkyňa H. S.Á. bola privezená rýchlou zdravotnou pomocou a vyšetrená dňa 16. 6. 2019, pre zlomeninu dolného konca lakťovej a vretennej kosti, pričom z anamnézy vyplýva čas nehody cca o 12.20 hod. a čas vyšetrenia je zaznamenaný o 15.02 hod.

Zo zápisnice o výsluchu svedka P. T. zo dňa 16. 6. 2019 je zrejmé, že sa výsluch začal o 19.23 hod. a skončil o 20.25 hod. Vyšetrovateľ do zápisnice výslovne poznačil, že po výsluchu nariadi odobratie vzoriek DNA a odber krvi na toxikologické vyšetrenie v zdravotníckom zariadení, čo P. T. vzal na vedomie a s vykonaním úkonov súhlasil, dodal, že neužil žiadne drogy, ani pred jazdou ani po dopravnej nehode.

Na základe opatrenia vyšetrovateľa zo dňa 16. 6. 2019 bolo nariadené odobratie vzorky krvi na toxikologické vyšetrenie P. T., ktorý bol poučený podľa § 155 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku o povinnosti strpieť tieto úkony, s ktorými súhlasil. Na základe žiadanky pre akútne toxikologické vyšetrenie u osoby P. T. (žiadateľ vyšetrenia OR PZ ODI LM) s dátumom odberu dňa 16. 6. 2019, čas odberu nevyznačený, bol odobratý materiál - krv za účelom vyšetrenia na prítomnosť látok: amfetamín, metamfetamín, kanabis, kokaín, opiáty, extáza, benzodiazepíny. Výsledky toxikologiko-chemickej analýzy č. 365/2019 zo súdnolekárskeho patologického pracoviska potvrdzujú, že vo vzorke odobratej u P. T. bola na základe analýzy zistená pozitívna prítomnosť na obsah metamfetamínu v koncentrácii 0,027 µg/ml, stopové množstvo amfetamínu a nikotín a jeho metabolit kotinín.

Podľa evidenčnej karty vozidla zn. Škoda Octavia bolo evidované na vlastníka MFStav, s. r. o., M. R. Štefánika 139, Tvrdošín, ktorého štatutárom podľa výpisu z Obchodného registra SR je I. K.. Na základe splnomocnenia zo dňa 19. 10. 2018 MFStav, s. r. o., splnomocnil O. O. na používanie osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia TS 303 BG, rok výroby 2013.

Podľa evidenčnej karty vozidla bol ako vlastník a držiteľ motocykla zn. Suzuki evidovaný H. W., nar. XX. X. XXXX. Zo zmluvy uzavretej dňa 24. 5. 2019 medzi predávajúcou a kupujúcim H. W., vyplýva dohodnutá kúpna cena motocykla 6.500,- Eur.

Na základe odborných vyjadrení bola stanovená hodnota motocykla zn. Suzuki VL 800, rok výroby 2013, na sumu 6.500,- Eur a vozidla zn. Škoda Octavia, rok výroby 2013, na sumu 7.300,- Eur.

Zápisnica o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou bola vyhotovená pri obhliadke osobného motorového vozidla zn. Audi A6, ev. č. 7AVC5E, v Malužinej č. 400/2, dvor horárne Urbárskeho pozemkového spoločenstva Hybe, so začiatkom dňa 13. 9. 2019 o 16.35 hod., ukončená o 18.20 hod., boli zadokumentované vecné stopy č. 1 (tabuľky s evidenčnými číslami). Predné okno na vozidle spustené, zadné okno čiastočne otvorené, dvere uzavreté, vodičove ľavé predné dvere odomknuté. Z vnútornej časti vozidla dostupnej z miesta vodiča, bola zo sedadla vodiča zaistená pachová stopa ako stopa č. 2 a mobilný telefón bielej farby zn. Iphone SE v čiernom obale zaistený ako stopa č. 3, z volantu zaistený ster ako biologická stopa č. 4, ster z riadiacej páky ako biologická stopa č. 5, červeno-čierne šľapky z podlahy pred predným sedadlom zaistené ako stopa č. 6. Pred riadiacou pákou pod vekom popolníka sa nachádzala čiastočne vytŕčajúca poskladaná bankovka nominálnej hodnoty 5,- Eur a v nej biely kryštalický prášok, zadokumentované ako chemická stopa č. 7.

Rozhodnutím OR PZ, ODI Liptovský Mikuláš pod č. OPRZ-LM-ODI2-8069/2019 zo dňa 19. 6. 2019 vydaným policajtom ODI Liptovský Mikuláš, bol vodičský preukaz č. B. vydaný dňa 19. 9. 2018, ktorého držiteľom je P. T., nar. XX. X. XXXX, dňom 16. 6. 2019 zadržaný podľa § 70 ods. 1 písm. a/ a § 70 ods. 5 zákona o cestnej premávke, z dôvodu, že za popísaný skutok zo dňa 16. 6. 2019 možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti vedenia vozidla. Prílohou je fotokópia potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu č. H. zo dňa 16. 6. 2019, z ktorého vyplýva, že vodičský preukaz vodiča P. T., bol z dôvodu dopravnej nehody zadržaný fikciou, vodič nemal u seba vodičský preukaz, potvrdenie nepodpísal, pretože bol z miesta dopravnej nehody odvezený RZP.

Zo zápisnice z ústneho pojednávania vykonanom na ODI Liptovský Mikuláš dňa 1. 8. 2019 pod sp. zn. ORPZ-LM-ODI2-P-246/2019, od 08.30 hod. vyplýva, že ústne pojednávanie o priestupku sa vykonalo v neprítomnosti P.Í. T. a na základe tohto prejednania bolo vydané rozhodnutie OR PZ, ODI Liptovský Mikuláš pod sp. zn. ORPZ- LM-ODI2-P-246/2019 zo dňa 1. 8. 2019, pre priestupok zo dňa 27. 6. 2019, kedy v čase o 01.51 hod. bol P. T. vodičom osobného motorového vozidla zn. Audi A6, 7AVC5E, jazdu vykonával v Považskej Bystrici v smere jazdy od kruhového obhajcu na M. R. Štefánika na ulicu Odborov a ďalej v smere na ulicu Športovcov, kde bol pred obytným domom č. 243/6 na ulici Odborov predpísaným spôsobom zastavený, kontrolovaný hliadkou OO PZ Považská Bystrica a počas kontroly bolo zistené, že vodičom vozidla je P. T. a má fiktívne zadržaný vodičský preukaz. Z uvedeného dôvodu bol vodičský preukaz B. v čase o 02.30 hod. fyzicky zadržaný, o čom bolo vydané potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu H., ktoré podpísal a prevzal. Ďalšia jazda mu bola zakázaná. Za tento priestupok bola uložená pokuta vo výške 900,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov, ktorý plynie odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priestupku. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 8. 2019, vykonateľnosť dňa 21. 9. 2019 (vo výroku o povinnosti zaplatiť pokutu a trovy konania).

Lustráciou v Európskom informačnom systéme vozidiel a vodičských preukazov bola ako držiteľ vozidla Audi A6 s ev. č. 7AVC5E potvrdená H. S., I. T..

L.. I. R. dňa 13. 9. 2019 vyhotovil úradný záznam, ktorého obsahom sú okolnosti vykonávania služby, kedy v čase od 09.30 hod. boli vyslaní riaditeľstvom ODI na vykonanie súčinnosti v úseku cesty I/72 Malužiná - Čertovica, kde sa malo pohybovať osobné motorové vozidlo Audi A6 s českými prepravnými evidenčnými číslami 7AVC5E, ktoré sú po platnosti a jeho vodičom je P. T.. Pri monitorovaní daného úseku v čase približne o 12.05 hod. stretali uvedené vozidlo s týmito evidenčnými číslami, sledovali ho, odbočovalo do obce Kráľova Lehota. Po priblížení na dva metre bolo zreteľné, že vo vozidle sa nachádza len jedna osoba, a to vodič zjavne sa podobajúci na P. T., pri odbočovaní na cestu I/72 smerom Malužiná sa otočil doľava, pozrel sa, či sa jedná o hliadku polície. Túto osobu na uvedenom vozidle zastavovali aj v minulosti, overovali si jeho totožnosť prostredníctvom informačných systémov PZ, pri odbočení v križovatke do obce Kráľova Lehota vodič vozidla sledoval v spätnom zrkadle posádku vozidla, následne sa jazda tohto vozidla stala agresívna, nebezpečná, odbočil na smer Malužiná, začal prudko zrýchľovať, počas jazdy nebezpečne predchádzal. Hliadka ho prenasledovala rýchlosťou približne 160 km/h, následne pred odbočkou na kameňolom Svidovo-Malužiná vošiel do dvora domu, kde cesta končila, z vozidla vybehla jedna osoba mužského pohlavia, ktorá sa zjavne podobala na P. T. a začal utekať smerom do blízkeho lesa. Nik iný sa vo vozidle nenachádzal. O vykonanom prenasledovaní bolo vyrozumené operačné stredisko KR PZ Žilina a požiadali o súčinnosť hliadky PMJ. Prílohou je aj videozáznam k jazde vozidla.

Z úradného záznamu zo dňa 13. 9. 2019 vyhotovený B.. L. I. vyplýva, že uvedeného dňa v čase o 14.50 hod. bol riaditeľkou ODI Liptovský Mikuláš informovaný o udalostiach súvisiacich s prenasledovaním P. T. hliadkou na vozidle zn. Audi A6, ev. č. 7AVC5E, na základe čoho sa zúčastnil zadokumentovania prečinu, po vykonaní prvotných úkonov a stotožnenia vlastníka vozidla, ktorým podľa evidencie je H. S., túto telefonicky kontaktoval, o pohybe vozidla nemala vedomosť. Po príchode na miesto, kde vodič opustil vozidlo bola vykonaná jeho obhliadka, pri ukončení obhliadky sa na miesto dostavila G. L., trvale bytom T. XX a odovzdala kľúč od vozidla Audi A6, dostavila sa bez toho, aby bola príslušníkmi polície informovaná, kde presne sa vozidlo nachádza. Na mieste zotrvala do príchodu vyšetrovateľa, ktorý vykonal následnú prehliadku vozidla pre podozrenie z drogovej trestnej činnosti, pri prehliadke bol zaistený sáčok s kryštalickou látkou. Po vykonaní prehliadky bolo vozidlo uzamknuté, ponechané na mieste, o čom bola telefonicky informovaná posledná známa evidovaná majiteľka vozidla H.. S..

Z úradného záznamu zo dňa 16. 9. 2019 vyhotoveným L.. L.. O. R. vyplýva, že dňa 13. 9. 2019 o 16.30 hod. pracovníci OKP, OR PZ Liptovský Mikuláš vykonali previerku garáž v areáli družstva v obci Bobrovec, kde bol nájdený P. T. spolu s G. L.. Okrem iných skutočností z neho vplynulo, že P. T. bol bosý, mal zjavne špinavé nohy, v oblasti prstov spodnej časti, niekoľkými malými škrabancami poškriabané nohy v oblasti nad členkami. Následne sa policajti presunuli do Malužinej k vozidlu Audi A6, kde už bola vykonávaná obhliadka miesta činu pracovníkmi skupiny dopravných nehôd spolu s kriminalistickým technikom. Počas toho sa na miesto dostavila L. aj s kľúčom od predmetného vozidla. Bola dotazovaná ako našla miesto, kde sa predmetné vozidlo nachádza, po konfrontácii uviedla, že jej P. povedal, kde sa auto nachádza, na ďalšie otázky neodpovedala. Na miesto sa následne dostavil vyšetrovateľ PZ a vykonal prehliadku vozidla v čase od 19.00 hod. do 19.30 hod.
Zo správy Prezídia policajného zboru, odbor kynológie a hipológie, pracovisko Košice o výsledku porovnávania pachových stôp a protokolu vyplýva, že vzájomným porovnaním odobratých pachových stôp bola zistená pachová totožnosť medzi porovnávacou pachovou stopou P. T., nar. XX. X. XXXX a pachovou stopou č. 1 zaistenou zo sedadla vodiča Audi A6, 7AEC5S zo dňa 13. 9. 2019, kde v čase okolo 12.20 hod. vodič motorového vozidla Audi A6 po spozorovaní hliadky sa otočil, unikal smerom na obec Malužiná, kde motorové vozidlo nechal zaparkované na pozemku horárne súp. č. 40/2 a z miesta ušiel.

Hlásenie o použití služobného psa dňa 13. 9. 2019 o 14.00 hod. v teréne v mieste Malužiná pri rodinnom dome - odstavené osobné motorové vozidlo, z ktorého mal vodič ujsť z miesta, preukazuje použitie služobného psa na vypracovanie pachovej stopy, kde v okolí vozidla zachytil pachovú stopu, ktorú sledoval cca 20 m od vozidla smerom na juh, kde ju ukončil pri potoku, pri prieskume terénu v širšom okolí miesta služobný pes neoznačil žiadne predmety, ani osoby majúce súvis s týmto činom.

Z prepisu rozhovoru medzi svedkom U. J. a jeho spolujazdcom vyplývajú identické skutočnosti, ako z kamerového záznamu zo dňa 23. 9. 2019, ktorý poskytol svedok zo svojho motorového vozidla a bol na hlavnom pojednávaní vykonaný ako dôkaz na technickom zariadení.

V prípravnom konaní bola so svedkom U. J. dňa 27. 9. 2019 uskutočnená rekognícia, pri ktorej v dvoch fotoalbumoch na predložených fotografiách v počte 6 kusov, po vyzvaní, aby označil, či poznáva osobu, ktorú dňa 23. 9. 2019 približne o 06.30 hod. v lokalite Červený kút, k. ú. V., videl viesť osobné motorové vozidlo zn. Audi A6, šedej farby s prepravným ev. č. Českej republiky, jednoznačne označil takúto osobu vo fotoalbume A na fotografii č. 5, a následne vo fotoalbume B označil osobu na fotografii č. 2, v oboch prípadoch podľa rysov tváre a pohľadu osoby, pričom na oboch označených fotografiách bola zachytená podobizeň P. T..

Povereným príslušníkom bola v prípravnom konaní dňa 24. 9. 2019 vykonaná previerka na mieste činu, kde došlo dňa 23. 9. 2019 k stretnutiu svedka U. J. s osobami P. T. a Y. Y., so zameraním súradníc GPS, o čom bola vyhotovená fotodokumentácia. K lokalizácii miesta činu bol zabezpečený aj výpis z katastra nehnuteľností pre obec Hybe, katastrálne územie V., par. č. 4983 s pripojenou katastrálnou mapou. UPS Hybe potvrdilo, že cesta Červený kút, koliba Červený kút, Stará púť je účelová komunikácia, ktorá vedie cez lesné pozemky Urbárskeho pozemkového spoločenstva Hybe.

Na základe príkazu vyšetrovateľa PZ na odňatie veci s pripojenou fotodokumentáciou zo dňa 7. 10. 2019 bol P. T. odňatý priesvitný plastový sáčok s rýchlouzáverom s bielou kryštalickou látkou, ktorá vykazovala

znaky drogy, pervitínu a P. T. po zákonnom poučení odmietol vec dôležitú pre trestné konanie dobrovoľne vydať. Z pripojenej fotodokumentácie vyplýva, že sa jednalo o stopové množstvá.

Prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, sa dopustí ten, kto inému z nedbanlivosti spôsobí smrť, pričom kvalifikovanú skutkovú podstatu tohto prečinu naplní, ak z nedbanlivosti spôsobí smrť dvoch alebo viacerých osôb preto, že hrubo porušil predpisy o bezpečnosti práce alebo dopravy alebo hygienické predpisy. Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Z hľadiska subjektívnej stránky postačuje zavinenie z nedbanlivosti (§ 16 Trestného zákona). Na naplnenie zákonných znakov tohto trestného činu sa vyžaduje, aby páchateľ inému z nedbanlivosti spôsobil smrť. Smrťou podľa § 142 ods. 2 Trestného zákona je biologická smrť mozgu (cerebrálna smrť). Hrubým porušením predpisov o bezpečnosti práce alebo dopravy alebo hygienických predpisov je také porušenie niektorej normy, ktoré má za následok možnosť spôsobenia smrti dvoch alebo viacerých osôb, teda vyvoláva reálne nebezpečenstvo, že dôjde k následku predpokladanému v tomto ustanovení. Musí ísť pritom o podstatne závažnejšie porušenie predpisov, než je porušenie dôležitej povinnosti (spravidla pôjde o porušenie viacerých noriem príslušného predpisu).
Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Objektom tohto trestného činu je záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Objektívna stránka spočíva v konaní páchateľa, teda v marení alebo podstatnom sťažovaní výkonu niektorých rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Zákonný znak "marí alebo podstatne sťažuje" treba vykladať tak, že rozhodnutie, ktoré má byť vykonané v čase činu, v dôsledku konania páchateľa nie je vykonané a nemožno ho vykonať, alebo bolo vykonané za podstatne sťažených podmienok. V tomto konkrétnom prejednávanom prípade objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo forme konania páchateľa, ktorým marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci, t. j. zákaz výkonu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý je uložený rozhodnutím príslušného orgánu v správnom konaní - v priestupkovom konaní podľa zákona o priestupkoch.
Prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor. Objektom tohto trestného činu je záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia občanov. Z hľadiska subjektívnej stránky ide o úmyselný trestný čin (§ 15). Psychotropné látky sú látky ovplyvňujúce stav ľudskej psychiky pôsobením na centrálny nervový systém s menej závažnými zdravotnými a psycho-sociálnymi následkami. Prechovávaním psychotropnej látky pre vlastnú potrebu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu takúto látku v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky, a to pre osobnú potrebu (pozri § 135 ods. 1). Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaobchádzať s omamnými a psychotropnými látkami môže len fyzická osoba alebo právnická osoba, ak splní podmienky ustanovené týmto zákonom, a to na základe povolenia, ktoré vydáva ministerstvo. Podľa prílohy I. zoznamu omamných látok a psychotropných látok zaradených do I., II. a III. skupiny citovaného zákona metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Vykonaným dokazovaním a zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, mal súd preukázanú vinu obžalovaného v plnom rozsahu a dospel k záveru, že skutky popísané vo výrokovej časti rozsudku sa stali, dopustil sa ich obžalovaný P. T., ktorý svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákon, pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke, preto ho súd uznal vinným z ich spáchania.

Ku skutku pod bodom 1. rozsudku

Súd hodnotil výpovede obžalovaného navzájom a zároveň vo vzájomných súvislostiach so všetkými vykonanými dôkazmi. Obžalovaný v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného využil svoje právo a nevypovedal. Z vyšetrovacieho spisu však nevyplýva, že by sa obvinený priznal ku skutku,

pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie tak, ako na to poukazovala obhajoba na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ na základe vykonaného dokazovania bola obvinenému v prípravnom konaní oznámená zmena právnej kvalifikácie pri prečine usmrtenia, táto bola uskutočnená riadne a dôvody pre jej zmenu boli aj dostatočne a zrozumiteľne vyšetrovateľom odôvodnené. Zo záverov znaleckého posudku a výpovede znalca na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že znalec pracoval aj s verziou výpovede, ktorú obžalovaný uviedol v procesnej pozícii svedka. S ním uvádzanými námietkami a argumentáciou sa znalec vysporiadal v znaleckom posudku a vyvrátil prednesenú obranu. Neskôr po vznesení obvinenia obvinený nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní namietal viacero okolností, a to rýchlosť OMV Škoda Octavia pred zrážkou, ktorú ustálil znalec vo svojom posudku, obžalovaný si následne priznal, že nezvládol riadenie, pretože ho v zákrute vynieslo, neskôr zase uviedol, že sa na sekundu alebo dve pozrel na spolujazdkyňu a v tom sa stala zrážka, napokon obžalovaný spochybňoval aj závery znalca o tom, že pred zrážkou brzdil, tvrdil, že vôbec nestihol reagovať brzdením, čo je vyvrátené objektívne zadokumentovanými stopami po nehode na vozovke.
Pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavných pojednávaniach, najmä znaleckého dokazovania z odboru cestnej dopravy, súd ustálil skutkový priebeh a dej dopravnej nehody tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku, pričom pri jeho ustálení a uznaní viny obžalovaného vychádzal najmä zo znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy, fotodokumentácie z miesta cestnej dopravnej nehody, zápisnice o obhliadke miesta cestnej nehody, záznamu dopravnej nehody. Je zrejmé, že znalec v rámci svojich záverov ako technickú príčinu nehodového deja stanovil nesprávny spôsob používania cestnej komunikácie vodičom OMV zn. Škoda Octavia, teda obžalovaným P. T., ktorý v danom úseku aj s prihliadnutím na zistenú nárazovú rýchlosť výrazne prekročil povolenú rýchlosť, ktorá bola pravdepodobnou príčinou straty smerovej stability OMV Škoda Octavia ev. č. TS 303 BG a jeho následného vybočenia do protismerného jazdného pruhu priamo do koridoru pohybu protiidúceho motocykla Suzuki, ktoré viedol motocyklista H. W..
Techniku jazdy obžalovaného tesne pred nehodovým dejom znalec hodnotil (s prihliadnutím na podmienky rozhľadu a dohľadu na mieste dopravnej nehody v dopravnom členení, charaktere a stavu komunikácie) ako nesprávnu a vysokorizikovú vo vzťahu k ostatným účastníkom cestnej premávky, pretože nesprávnym spôsobom používal komunikáciu (výrazné prekročenie povolenej rýchlosti ako príčina straty smerovej stability a následné vybočenie do protismerného jazdného pruhu), naopak techniku jazdy motocyklistu vyhodnotil znalec (s prihliadnutím na podmienky rozhľadu a dohľadu na mieste dopravnej nehody v dopravnom členení, charaktere a stavu komunikácie) ako primeranú a neohrozujúcu ostatných účastníkov cestnej premávky.
Súd považuje za potrebné poukázať na konštatovanie znalca v znaleckom posudku, kde pripustil, že nie je objektívne preukázané, čo bolo príčinou vybočenia OMV Škoda do protismerného jazdného pruhu (a v podstate sa v tejto časti vysporiadal aj s obranou obžalovaného, ktorý pôvodne tvrdil, že venoval zvýšenú pozornosť vedeniu motorového vozidla), teda, či príčinou vybočenia bola chvíľková nepozornosť vodiča OMV Škoda, keď počas nej správne nekorigoval smerové vedenie vozidla, pretože ak by to tak bolo, tak OMV Škoda mohlo vojsť do protismeru len v príčinnej súvislosti s vyššou rýchlosťou vozidla, aká bola v danom úseku limitná, čo na základe prevereného znaleckého dokazovania napovedá, že počiatočná rýchlosť OMV Škoda pred stratou smerovej stability bola nad hranicou 130 km/h. Na hlavnom pojednávaní potom znalec k tejto otázke ešte ozrejmil, že pokiaľ by aj počiatočná rýchlosť OMV Škoda bola nižšia, ale stačila 2-sekundová nepozornosť a k prejdeniu do protismeru mohlo dôjsť aj z tejto príčiny, ale s poukazom na nárazovú rýchlosť (99 km/h.) za súčasného maximálne možného spôsobu, akým bolo OMV Škoda v čase rázu spomaľované (na úrovni 7 m/s-2), ak zadal do simulácie hodnotu nižšieho spomalenia, charakter výbehu vozidla bol iný a nekorešpondoval by so zadokumentovanými stopami a konečnou polohou vozidla.
Na hlavnom pojednávaní znalec tiež ozrejmil, že rozsah všetkých zabezpečených stôp na mieste dopravnej nehody bol dostatočný na to, aby bolo možné objektívne simulovať do konečných polôh poststretový (porázový) stav vozidiel a práve z tejto spätnej analýzy vyplynuli aj podstatné skutočnosti ako miesto rázu a nárazové rýchlosti vozidiel v čase primárneho kontaktu vozidiel (objektívne určené nárazové rýchlosti u OMV Škoda cca 99 km/h. a motocykel Suzuki cca 85 km/h.). Na základe objektívne určených nárazových rýchlostí u OMV Škoda a motocykla Suzuki je zrejmé, že v danom úseku zo strany vodiča OMV Škoda došlo k prekročeniu rýchlosti aj to, že oba dopravné prostriedky boli v konečnej fáze výrazne brzdené, čiže počiatočná rýchlosť pri prejazde pravotočivým smerovým oblúkom pred samotným miestom rázu OMV Škoda bola podstatne vyššia, ako uvádzaná nárazová rýchlosť. Simuláciou na použitom počítačovom programe bolo taktiež objektívne preukázané, že OMV Škoda bolo v čase rázu brzdené takmer na hranici využiteľnej priľnavosti, jeho vodič (obžalovaný) po rozoznaní

kolíznej situácie na túto reagoval, keďže intenzívne brzdil, čo opäť vylučuje tvrdenia obžalovaného, že brzdiť ani nestihol.
Znalec na základe analýz vylúčil alternatívne riešenie nehodového deja tak, ako ho uvádzal obžalovaný pôvodne, pretože bolo technicky úplne neprijateľné a dopravná nehoda by sa tým spôsobom nemohla z technických, časovo-priestorových, ani fyzikálnych princípov stať.
K hodnoteniu znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy súd dodáva, že k svojim záverom znalec dospeje na základe objektívnych údajov zistených na mieste dopravnej nehody, má k dispozícii nielen svoje odborné znalosti a skúsenosti, ale aj technické zabezpečenie - počítačový simulačný program, ktorý využíva objektívne vstupné údaje, pričom vychádza najmä zo všetkých zadokumentovaných stôp, z meraní, z konečných polôh vozidiel a poškodení vozidiel podieľajúcich sa na zrážke a ďalších vstupných parametrov. Na základe vyššie uvedeného súd nemá najmenšie pochybnosti o úplnosti a správnosti záverov znaleckého dokazovania, pretože znalec sa vysporiadal so všetkými podstatnými a rozhodujúcimi okolnosťami dôležitými pre priebeh nehodového deja a podal podrobný znalecký posudok. V jeho záveroch nevznikli žiadne pochybnosti zásadného charakteru, najmä o príčinách vzniku dôvodov dopravnej nehody, ktoré by mohli viesť k akémukoľvek spochybneniu viny obžalovaného za žalovaný skutok. Tieto závery sú jasné, úplné, presvedčivé, súd nemá dôvod im neveriť a o ich odbornej fundovanosti a objektívnosti súd nepochybuje. Z týchto dôvodov nie je absolútne dôvodné pochybovať o tom, že by znalecký posudok nebol vypracovaný výlučne na základe objektívne zabezpečených údajov a najlepších odborných znalostí a skúseností znalca.
Zo záverov znaleckého posudku vyplýva jednoznačný a nespochybniteľný záver, že primárna príčina vzniku dopravnej nehody sa nachádzala na strane obžalovaného a spočívala v nesprávnej technike jazdy obžalovaným. Vyjadrenia znalca, ktoré majú význam vo vzťahu k určeniu miery zavinenia obžalovaného na skutkovom deji dopravnej nehody nemožno vnímať oklieštene a účelovo, ale je potrebné ich hodnotiť v rámci všetkých zistených skutkových okolností a vo vzájomných súvislostiach. Je potrebné si uvedomiť, že prvoradou povinnosťou obžalovaného ako vodiča motorového vozidla bolo jazdiť tak, aby spôsobom svojej jazdy neohrozil iného účastníka cestnej premávky, čo sa v tomto prípade nestalo.
Obžalovaný ako zodpovedný subjekt počas vedenia motorového vozidla nejazdil spôsobom, ktorý ustanovuje zákon o cestnej premávke, kumulatívne porušil viacero povinností uložených týmto zákonom, a v danom okamihu spôsobil bezprostredné ohrozenie iných účastníkov cestnej premávky, preto súd vyhodnotil, že išlo o hrubé porušenie predpisov o bezpečnosti dopravy. Porušenie spočívajúce v neprispôsobení jazdy svojim schopnostiam v danom úseku vozovky, spočívajúce vo výraznom prekročení povolenej rýchlosti v danom cestnom úseku a porušenia povinnosti jazdiť vo svojom jazdnom pruhu vpravo boli preukázané znaleckým dokazovaním, k povinnosti zákazu požiť návykovú látku počas vedenia vozidla súd vyhodnocoval preukázané fakty, nie domnienky, ani presvedčenia.

Obžalovaný spochybňoval závery znaleckého posudku vypracovaného za účelom preverenia možného ovplyvnenia návykovými látkami v čase vedenia motorového vozidla tvrdením, že psychotropnú látku užil po nehode, nie pred ňou. Znalec jasne deklaroval, že pri vypracovaní posudku vychádzal z predpokladu, že návyková látka bola užitá pred dopravnou nehodou. Vzhľadom na vyjadrenia znalca na hlavnom pojednávaní o tom, že znalec v prípade požitia iných návykových látok (než alkoholu) nie je možné vyhotoviť spätný prepočet, za situácie, keď obžalovaný namieta požitie návykovej látky v čase po dopravnej nehode a pred odberom biologického materiálu (krvi), sa súd za účelom zistenia ďalších časových súvislostí oboznámil s ďalšími listinnými dôkazmi. Preukázaným faktom je, že odber krvi za účelom zistenia ovplyvnenia návykovými látkami bol u obžalovaného uskutočnený po 20.25 hod. dňa 16. 6. 2019, pretože táto okolnosť jasne vyplýva zo zápisnice o výsluchu svedka, kedy bol vyšetrovateľom upozornený na plánované vykonanie odberu a tento výsluch sa skončil o 20.25 hod. Je taktiež preukázané, že k dopravnej nehode došlo o 12.25 hod. Z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní aj napr. z potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu vyplýva, že obžalovaný bol spolu so svedkyňou H.. S. odvezený z miesta dopravnej nehody RZP, zdržiaval sa pri nej v sanitke a neskôr v nemocnici, v ktorej podľa správy LNsP Liptovský Mikuláš sa obžalovaný a svedkyňa zdržiavali najmenej do 15.02 hod. (časový údaj vyšetrenia) a následne sa presunuli domov spolu s príbuznými, pričom o 18.30 hod. obžalovaného kontaktoval vyšetrovateľ PZ za účelom dostavenia sa na výsluch, ktorý sa začal toho istého dňa o 19.23 hod..

Logickým vyhodnotením týchto dôkazov nemohol súd dospieť k inému záveru, než k tomu, že pokiaľ by obžalovaný užil psychotropnú látku po dopravnej nehode, musel by tak urobiť medzi cca 15.30 hod. (so zohľadnením času na presun z nemocnice do miesta bydliska) až 18.30 hod. (je nelogické,

aby obžalovaný užil látku po tom, čo sa telefonicky od vyšetrovateľa dozvedel, že sa má čo najskôr dostaviť na výsluch), potom mu nemohla byť po 20.25 hod. objektívne nameraná hodnota 27 ng/ml metamfetamínu v krvi, pretože by nameraná hodnota nezodpovedala hoci aj len orientačným hodnotám a princípom odbúravania tejto látky, ako to vyplynulo z výpovede znalca z odvetvia súdneho lekárstva na hlavnom pojednávaní. Znalec uviedol, že pri rýchlosti odbúravania orientačne 25 ng/ml v krvi sa dá povedať, že je potrebných 9 hodín, aby hladina klesla z hodnoty 200 ng/ml na 25 ng/ml. Z uvedených okolností súd vyhodnotil, že pokiaľ by obžalovaný skutočne užil psychotropnú látku v časovom úseku od 15.30 hod. do 18.30 hod., t. j. v rozsahu od 5 do 2 hodín pred odberom krvi, bola by mu nepochybne nameraná oveľa vyššia hodnota v krvi, než aká bola skutočne zistená. Z týchto dôvodov súd neuveril tvrdeniu, že návykovú látku požil až po nehode a mal dostatočným spôsobom preukázané, že obžalovaný v čase vedenia vozidla bol pod vplyvom jej psychotropnej látky najmenej v miere, ktorá zodpovedá hodnote najmenej 27 ng/ml, ktorú možno prirovnať k ovplyvneniu osoby 0,5 promile alkoholu v krvi. Napokon aj táto hladina bola vyhodnotená v prospech obžalovaného vzhľadom na časový odstup medzi dopravnou nehodou a vykonaným odberom. Znalec taktiež vylúčil, že by sa psychotropná látka mohla do krvi obžalovaného dostať iným spôsobom (sediac v uzavretom aute pri osobe, ktorá pri ňom fajčila pervitín), teda vylúčil tzv. bočný efekt a potvrdil priame užitie tejto látky do organizmu obžalovaným.

Za naplnenie pojmu „hrubé porušenie predpisov o bezpečnosti dopravy“ súdna prax považuje také porušenie, ktoré za danej situácie podľa všeobecných skúseností spravidla vyvoláva reálne nebezpečenstvo spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví alebo smrti viacerých osôb, musí pritom ísť o podstatne závažnejšie porušenie predpisov než je porušenie dôležitej povinnosti - spravidla pôjde o porušenie viacerých noriem príslušného predpisu, čo bolo splnené aj v tomto prípade, keďže boli porušené hneď štyri ustanovenia predpisu o bezpečnosti dopravy. Z ustáleného skutkového deja mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný porušil svojím konaním ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 3. 2020, v zmysle ktorého bol obžalovaný ako vodič povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôsobiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam, čo však neurobil, pretože viedol motorové vozidlo technicky nesprávne, vysokorizikovým spôsobom, v dôsledku čoho došlo k strate smerovej a pohybovej stability motorového vozidla, ktorú nebol schopný zvládnuť. Porušil taktiež ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/ citovaného zákona, ktoré mu zakazuje požiť počas vedenia vozidla alkohol alebo inú návykovú látku, pretože bolo preukázané jeho ovplyvnenie psychotropnou látkou metamfetamín v koncentrácii najmenej 27 ng/ml v krvi, čo zodpovedá približne 0,5 promile alkoholu v krvi (stavu podnapitosti) v čase vedenia motorového vozidla. Ustanovenie § 9 ods. 1 citovaného zákona, ukladá vodičom povinnosť na vozovke alebo v jazdnom pruhu jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu, čo obžalovaný preukázateľne porušil tým, že so svojím vozidlom prešiel do protismerného jazdného pruhu, v ktorom sa zrazil s protiidúcim motocyklom. Napokon ustanovenie § 16 ods. 1, ods. 2 citovaného zákona, podľa ktorého je vodič povinný rýchlosť jazdy prispôsobiť, najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad a vodič motorového vozidla s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou neprevyšujúcou 3 500 kg smie jazdiť rýchlosťou najviac 90 km.h-1, čo preukázateľne porušil tým, že pred dopravnou nehodou jazdil rýchlosťou vyššou ako 130 km/h. v úseku, kde dovolená rýchlosť je 90 km/h.

Obžalovaný ako zodpovedný subjekt počas vedenia motorového vozidla nejazdil spôsobom, ktorý ustanovuje zákon o cestnej premávke, v danom okamihu hrubým porušením predpisu o bezpečnosti dopravy spôsobil bezprostredné ohrozenie ďalších účastníkov cestnej premávky a priamym následkom tohto porušenia (viacerých vyššie citovaných ustanovení zákona o cestnej premávke) bola smrť dvoch osôb. Následky dopravnej nehody v podobe smrti neb. poškodenej H. W. a neb. poškodeného H. W., zranenia, ktoré v dôsledku dopravnej nehody utrpeli a mieru poškodenia ich zdravia mal súd preukázanú zo záznamov o zhodnotení zdravotného stavu osoby, z listov o prehliadke mŕtveho a štatistickom hlásení o úmrtí, správami zo súdnej pitvy a znaleckými posudkami z odboru zdravotníctva, odvetvie súdne lekárstvo, z ktorých je nepochybné, že v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného spočívajúcom v hrubom porušení viacerých ustanovení zákona o cestnej premávke, teda predpisu o bezpečnosti dopravy, bol spôsobený fatálny následok na živote oboch poškodených a viedol k smrti dvoch osôb. Obžalovaný uvedený následok na zdraví poškodených z hľadiska subjektívnej stránky zavinil vo vedomej

nedbanlivosti, lebo vedel, že hrubým porušením pravidiel v cestnej premávke môže inému účastníkovi cestnej premávky spôsobiť ujmu na zdraví alebo živote, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že jeho konaním ku takémuto následku nedôjde. O to viac bolo dôvodné od obžalovaného očakávať zachovanie primeranej miery opatrnosti a snahy o dodržanie všetkých povinností vodiča a pravidiel cestnej premávky, keď v čase skutku bol držiteľom vodičského oprávnenia len deväť mesiacov, takže je zrejmé, že nebol vodičom dostatočne skúseným na to, aby jazdil spôsobom, akým jazdil. Takýto spôsob jazdy nemožno označiť inak, než bezohľadný, agresívny, ohrozujúci iných účastníkov cestnej premávky.

Súd dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní považoval za preukázanú príčinnú súvislosť medzi hrubým porušením predpisov o bezpečnosti dopravy spočívajúcom vo viacnásobnom porušení povinností upravených zákonom o cestnej premávke konaním obžalovaného a následkom na živote oboch poškodených. Na základe takto zisteného skutkového stavu a vyhodnotenia dôkazov, súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutku právne kvalifikovaného ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.
Ku skutku pod bodom 2. a 3. rozsudku
Obžalovaný v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného aj ku týmto čiastkovým útokom skutku kvalifikovaného ako pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia využil svoje právo a nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní uviedol k čiastkovému konaniu pod bodom 2. rozsudku len to, že bolo chybou jazdiť a pod bodom 3. rozsudku sa vyhováral, že celú cestu jazdila kamarátka a vymenili sa len, keď bolo treba dať auto nabok na tráve, ku skutku sa priznal vo svojej záverečnej reči, oľutoval ho. Naďalej namietal skutočnosť, že pred uložením zákazu činnosti v správnom konaní rozhodnutím zo dňa 1. 8. 2019 a pred jazdou, kedy bol zastavený hliadkou v Považskej Bystrici dňa 27. 6. 2019 údajne nemal vedomosť o zadržaní svojho vodičského preukazu v súvislosti s dopravnou nehodou. Z odôvodnenia rozhodnutia ODI, OR PZ Liptovský Mikuláš č. ORPZ-LM-ODI2-P-246/2019 zo dňa 1. 8. 2019, ktorým sa tento priestupok zo dňa 27. 6. 2019, prejednal dňa 1. 8. 2019 však jednoznačne vyplýva, že potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu č. AA658198 zo dňa 16. 6. 2019 neprevzal a nepodpísal na mieste, pretože bol odvezený RZP z miesta nehody a preto mu toto potvrdenie spolu s rozhodnutím č. OPRZ-LM-ODI2-8-069/2019 zo dňa 19. 6. 2019 boli spoločne doručené prostredníctvom Slovenskej pošty Partizánska Ľupča dňa 21. 6. 2019, o čom svedčí návratka o doručení do vlastných rúk podpísaná P. T.. K obrane obžalovaného si súd dovolí podotknúť, že poštový doručovateľ, hoci aj na dedine, zodpovedný za doručenie zásielky do vlastných rúk adresátovi si nemôže dovoliť odovzdať takúto zásielku do vlastných rúk inej osobe, ktorá nemá aspoň platné splnomocnenie na preberanie takýchto zásielok. Takéto pochybenie poštovej služby v trestnom konaní preukázané nebolo a súd považuje za preukázaný stav deklarovaný v právoplatných a vykonateľných rozhodnutiach správnych orgánov. Z uvedeného je zrejmé, že obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že ešte ani dňa 27. 6. 2019, keď bol hliadkou PZ zastavovaný a kontrolovaný v Považskej Bystrici nevedel, že má fiktívne zadržaný vodičský preukaz je účelová a týmto dôkazmi bola spoľahlivo vyvrátená. O skutočnosti zadržania vodičského preukazu ho nebol povinný ani oprávnený informovať vyšetrovateľ PZ, ktorý dňa 16. 6. 2019 od 19.23 hod. vykonával jeho výsluch, pretože takéto rozhodnutie spadá výlučne do kompetencie príslušníka ODI. Okrem vlastného priznania po skončení dokazovania je zo skutku pod bodom 2. a 3. rozsudku spáchaného pokračovacím konaním usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka I. R., policajta, ktorý počas výkonu hliadkovej služby spozoroval hľadané vozidlo zn. Audi A6, ev. č. Českej republiky 7AVC5E, ktoré bolo síce evidované na priateľku obžalovaného H. S., ale policajným orgánom bolo z úradnej činnosti známe, že ho reálne užíva obžalovaný, a výpoveďou tohto svedka bolo spoľahlivo preukázané, že to bol práve obžalovaný, kto dňa 13. 9. 2019 v čase najmenej od 12.05 hod., kedy bol spozorovaný hliadkou polície, pred ktorou sa snažil uniknúť rýchlou a nebezpečnou jazdou, pričom následne zastavil s vozidlom pri horárni súp. č. 400/2 v Malužinej a z vozidla utiekol do blízkeho lesa. Závery obhliadky miesta činu - predmetného motorového vozidla, výsledky použitia služobného policajného psa a vyhodnotenie pachových stôp zaistených v tomto motorovom vozidle v spojení s úradnými záznamami príslušníkov PZ, ktorí ho videli jazdiť, neskôr vykonávali obhliadku vozidla, z ktorého ušiel a zaistili vecné, pachové a biologické stopy, ako aj príslušníkov, ktorí následne vykonávali pátranie po obžalovanom sú vo vzájomnom súlade s výsledkami znaleckého dokazovania z odvetvia kriminalistickej genetickej analýzy, ktorými bola preukázaná zhoda DNA profilu zisteného vo vzorkách zaistených z miesta činu (motorového vozidla) z vecných stôp - konkrétne z mobilného telefónu bielej farby zn. Iphone SE a zo steru z volantu, ktoré boli zhodné s DNA profilom P. T., všetky tieto dôkazy predstavujú ničím nenarušenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania predmetného čiastkového útoku skutku zo dňa 13. 9. 2019.

K bodu 3. rozsudku je obžalovaný okrem vyššie uvedeného priznania po skončení dokazovania, usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka U. J., ktorý na základe vykonanej rekognície opoznal obžalovaného ako vodiča motorového vozidla zn. Audi A6, ev. č. Českej republiky 7AVC5E, ktorý dňa 23. 9. 2019 asi o 06.30 hod. v lokalite Červený kút - katastrálne územie obce V., okres Liptovský Mikuláš, viedol po účelovej komunikácii smerom na hlavnú cestu č. I/18 a z jeho výpovede vyplýva, že pokračoval aj ďalej po hlavnej ceste v smere na Liptovský Hrádok, obsah výpovede tohto svedka bol objektívne preukázaný kamerovým záznamom, ktorý tento svedok zo svojho motorového vozidla v prípravnom konaní poskytol, prepisom rozhovoru medzi posádkou oboch motorových vozidiel, ktoré sa na účelovej komunikácii stretli a je zachytený aj na tomto kamerovom zázname, ako aj fotodokumentáciou vyhotovenou z kamerového záznamu, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný bol vodičom motorového vozidla a policajtom na mieste činu (fotodokumentácia lokality pomocou GPS). Kamerovým záznamom bola vyvrátená aj obrana obžalovaného o tom, že mal viesť vozidlo len na krátkom úseku, po tráve, kde si miesto vymenil so spolujazdkyňou, ktorá sa zľakla po tom, čo v diaľke zbadali iné motorové vozidlo, lebo od počiatku snímania protiidúceho vozidla, ktoré viedol obžalovaný, toto vozidlo ani nezastavilo, ani z neho nevystupovali osoby a pred vozidlom svedka J. nešlo žiadne iné motorové vozidlo, ktoré by kamere bránilo v snímaní. Všetky tieto dôkazy taktiež predstavujú ničím nenarušenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného usvedčujú zo skutku, a sú dostatočným a nespochybniteľným podkladom pre vyslovenie záveru o jeho vine zo skutku, ktorého sa dopustil dňa 23. 9. 2019 asi o 06.30 hod. spôsobom opísaným v bode 3. rozsudku.

Nevyhnutným predpokladom pre trestnosť konania spočívajúcom v marení výkonu úradného rozhodnutia je skutočnosť, že rozhodnutie o uložení zákazu činnosti, ktoré povinná osoba porušuje, je v dobe jeho marenia právoplatné a vykonateľné, čo v posudzovanom prípade bolo splnené ako vyplýva z rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu Liptovský Mikuláš pod č. ORPZ-LM-ODI2-P-246/2019 zo dňa 1. 8. 2019, ktorým mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov sa stalo právoplatným dňa 21. 8. 2019 s účinkami plynutia zákazu činnosti od právoplatnosti (vykonateľnosť dňom 21. 9. 2019 sa vzťahovala na zaplatenie uloženej pokuty a trov konania).
Obžalovaný tým, že dňa 13. 9. 2019 a dňa 23. 9. 2019 vykonával jazdu na motorovom vozidle napriek tomu, že mal právoplatným rozhodnutím správneho orgánu uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v správnom konaní, teda nerešpektoval a maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tak, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ktoré mal súd preukázané vykonaným dokazovaním zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, dospel k záveru, že skutok popísaný vo výrokovej časti 2. a 3. rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný P. T., išlo o konanie úmyselné, pretože obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom výkone rozhodnutia iného orgánu verejnej moci. Z hľadiska subjektívnej stránky konanie obžalovaného súd posúdil v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona ako spáchané v priamom úmysle, pretože spoločnosťou chránený záujem porušiť chcel. Obžalovaný je plne trestne zodpovednou osobou a svojím pokračovacím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty stíhaného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke, preto ho súd uznal vinným z jeho spáchania.
Ku skutku pod bodom 4. rozsudku
Pri obhliadke motorového vozidla uskutočnenej policajtmi dňa 13. 9. 2019 bezprostredne po spáchaní prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, kedy obžalovaný opustil motorové vozidlo náhle a útekom z neho, bola nájdená bankovka v nominálnej hodnote 5,- Eur s obsahom kryštalickej látky, ktorá bola podrobená znaleckému skúmaniu, zo znaleckého posudku KEÚ PZ vyplynulo, že ide o návykovú látku metamfetamín o hmotnosti 0,022 g v objeme zodpovedajúcom najmenej jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, ktorá je spôsobilá ovplyvniť psychiku užívateľa. Skutočnosti, že to bol práve obžalovaný, kto prechovával uvedenú návykovú látku vo vozidle a túto tam spolu s mobilným telefónom a šľapkami, ktoré boli zaistené ako vecné stopy zanechal pri svojom náhlom úteku, preukazujú najmä zápisnica o obhliadke miesta činu - motorového vozidla s fotodokumentáciou a tiež výpoveď svedka I. R.Č., že obžalovaný sa vo vozidle nachádzal sám. Po jeho úteku zotrvala pri vozidle hliadka polície, teda k nemu nemal nik iný prístup. Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní vo výpovedi k tomuto skutku uviedol, že auto bolo v podstate jeho, písané bolo na priateľku. Jeho obranu o tom, že vozidlo používalo aj ďalších 20-30 ľudí, o ktorých nevedel uviesť, či sú užívateľmi psychotropnej látky

metamfetamín, však vyvracajú úradné záznamy polície, z ktorých vyplýva, že polícii bolo známe, že P. T. je reálnym užívateľom predmetného motorového vozidla. U obžalovaného nemožno poprieť skutočnosť, že je užívateľom psychoaktívnych látok, pretože znaleckým posudkom T.. U. W. bolo potvrdené tzv. škodlivé užívanie psychostimulancií. Z tohto sa síce nedá preukázateľne vyvodiť automatický záver o prechovávaní psychotropnej látky obžalovaným, táto informácia zapadá však do uceleného obrazu o osobnosti obžalovaného a reťaze priamych a nepriamych dôkazov usvedčujúcich ho z prechovávania návykovej látky pre vlastnú potrebu. Z výpovede svedka I. R. okrem iného vyplynulo, že v motorovom vozidle sa nik iný okrem obžalovaného, ktorý z neho náhle utiekol nenachádzal, zo zápisnice o obhliadke motorového vozidla je zrejmé, že všetky dvere (pravé predné, zadné ľavé a pravé, batožinový priestor) okrem ľavých predných dverí vodiča, boli uzamknuté. Z týchto dôvodov súd neuveril obhajobe obžalovaného.

Na základe uvedených skutočností mal súd bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný P. T. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie, obchodovanie s nimi, pretože úmyselne neoprávnene pre vlastnú potrebu prechovával psychotropnú látku pervitín s obsahom účinnej látky metamfetamín o množstve zodpovedajúcom jednej obvykle jednorazovej dávke drogy po presne nezistenú dobu do dňa 13. 9. 2019 do 16.45 hod., kedy sa začalo s obhliadkou osobného motorového vozidla zn. Audi A6, ev. č. Českej republiky 7AVC5E, počas ktorej bolo uvedené množstvo psychotropnej látky nájdené a zaistené.
Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a príčetnosti a z vykonaného dokazovania súd nemá zistené žiadne okolnosti vylučujúce protiprávnosť spáchaného prečinu. Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože svojím konaním chcel a aj porušil spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spoločenský záujem spočívajúci v záujme štátu na ochrane spoločnosti pred jej možným ohrozením vyplývajúcim z neoprávnenej a nekontrolovanej držby nakladania s omamnými a psychotropnými látkami. Z hľadiska objektívnej stránky mal súd za preukázané, že obžalovaný svojím konaním úmyselne neoprávnene psychotropnú látku pre vlastnú spotrebu prechovával. Medzi protiprávnym konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita. Keďže obžalovaný sa svojím konaním dopustil prečinov, súd bol preto povinný sa zaoberať aj otázkou použitia princípu „ultima ratio“. Vzhľadom na závažnosť konania obžalovaného a nenapraviteľný následok na živote dvoch poškodených osôb, použitie tohto princípu absolútne neprichádzalo do úvahy. Naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona pri všetkých žalovaných prečinoch z pohľadu, či je ich závažnosť nepatrná, mal súd za preukázané so zreteľom na spôsob vykonania činov, okolnosti, za ktorých boli spáchané, mieru zavinenia páchateľa, ale najmä nezvrátiteľné následky konania obžalovaného.
K výroku o treste
V rámci úvah o treste súd k osobe obžalovaného zo správy o povesti z miesta trvalého bydliska v Obci Malatíny zistil, že jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku. Z lustrácie v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva 15 záznamov za priestupky spáchané takmer výlučne na úseku cestnej premávky a postihnuté dňa 27. 11. 2018 blokovou pokutou 10,- Eur (nepoužívanie bezpečnostných pásov), dňa 28. 11. 2018 blokovou pokutou 5,- Eur (nepoužívanie bezpečnostných pásov), dňa 1. 12. 2018 blokovou pokutou 10,- Eur (nerešpektovanie dopravného značenia), dňa 12. 1. 2019 blokovou pokutou 10,- Eur (nerešpektovanie dopravnej značky), dňa 12. 1. 2019 blokovou pokutou 10,- Eur (rýchlosť jazdy), dňa 26. 1. 2019 blokovou pokutou 10,- Eur (povinnosť mať pri sebe platné doklady), dňa 26. 1. 2019 blokovou pokutou 20,- Eur (rýchlosť jazdy), dňa 24. 2. 2019 blokovou pokutou 10,- Eur (nerešpektovanie dopravného značenia), dňa 13. 4. 2019 blokovou pokutou 10,- Eur (jazda bez predpísaných dokladov), dňa 12. 5. 2019 blokovou pokutou 20,- Eur (povinnosť vodiča nosiť pri sebe platné doklady), dňa 23. 12. 2018 proti občianskemu spolunažívaniu vyriešený pokarhaním (pre napadnutie zamestnanca benzínového čerpadla úderom do oblasti tváre), dňa 15. 6. 2019 blokovou pokutou 30,- Eur (jazda bez dokladov), dňa 27. 6. 2019 blokovou pokutou 900,- Eur a zákazom činnosti na 48 mesiacov, dňa 2. 7. 2019 blokovou pokutou 50,- Eur (nepoužívanie bezpečnostných pásov) a dňa 2. 5. 2019 blokovou pokutou 10,- Eur (bližšie nešpecifikovaná podstata priestupku, prejednala Mestská polícia Liptovský Mikuláš).

Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že vodičské oprávnenie skupiny B, B1 a AM bolo obžalovanému udelené dňa 18. 9. 2018. Vodičský preukaz mu bol zadržaný v súvislosti s dopravnou nehodou s následkom na živote, zdraví dňa 16. 6. 2019, doklad bol zadržaný bez odovzdania (fikcia zadržania),

rozhodnutie o zadržaní bolo vydané dňa 19. 6. 2019. V minulosti mu boli uložené zákazy činnosti v správnom konaní v roku 2006 na dobu 12 mesiacov (pozitívny na alkohol), v roku 2009 na dobu 24 mesiacov a pokuta vo výške 497,- Eur (pozitívny na alkohol) a od 21. 8. 2019 na dobu 48 mesiacov (priestupok dňa 27. 6. 2019).

V odpise registra trestov má 5 záznamov, v prvom prípade v roku 2008 súd schválil uzavretý zmier a následne bol 4-krát súdom trestaný za trestnú činnosť, najmä majetkového a násilného charakteru, pričom posledný záznam svedčí o odsúdení rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/88/2017 zo dňa 7. 2. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/21/2018 zo dňa 17. 4. 2018 (súd rozhodoval po povolení obnovy konania vo výroku o treste za skutky, z ktorých bol právoplatne uznaný vinným rozsudkami Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2010 zo dňa 2. 2. 2010, sp. zn. 2T/103/2010 zo dňa 25. 10. 2010 a sp. zn. 2T/86/2011 zo dňa 8. 11. 2011), ktorým mu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 2 týždne, a ktorý vykonal v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia dňa 1. 4. 2018, druhý záznam svedčí o nariadení pôvodne podmienečne odloženého trestu odňatia slobody v konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/135/2007, ktorý vykonal dňa 17. 4. 2018.

Proti obžalovanému sa na území Slovenskej republiky vedie ďalšie trestné konanie na OR PZ v Martine pre skutok spáchaný dňa 10. 5. 2019 právne kvalifikovaný ako prečin krádeže § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona.
Z hodnotiacich správ ÚVV a ÚVTOS Žilina vyplýva, že do výkonu väzby bol dodaný dňa 10. 10. 2019, adaptácia obžalovaného na podmienky výkonu väzby prebehla bezproblémovo. Povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku si plní. Správanie k ostatným obvineným je slušné, k príslušníkom zboru je na požadovanej úrovni, bez negatívneho poznatku, nevybočuje zo spoločenských noriem. Voľný čas trávi počúvaním ústavného rozhlasu. Sociálny kontakt zaznamenaný s primárnou rodinou telefonickými hovormi, korešpondenciou. Pravidelne sa zúčastňuje vychádzok, osvetových aktivít, návštevy knižnice. Pracovne zaradený nebol, ani disciplinárne odmenený, či potrestaný.
Vzhľadom na to, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v časovom odstupe len niečo vyše roka od prepustenia z dlhoročného výkonu trestu, súd si vyžiadal za účelom hodnotenia jeho osoby aj správu z ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, kde vykonával trest odňatia slobody do 10. 4. 2018, kedy bol premiestnený do ÚVV a ÚVTOS Žilina, odkiaľ bol dňa 17. 4. 2018 prepustený na slobodu. Vyplýva z nej, že správanie odsúdeného nebolo na požadovanej úrovni. V kolektíve odsúdených mal tendenciu byť dominantný. Počas výkonu trestu bol dňa 28. 9. 2012 disciplinárne odmenený za plnenie pracovných povinností. Disciplinárne potrestaný bol 18-krát naposledy dňa 13. 12. 2017 z dôvodu opakovaného porušenia ústavného poriadku, kedy mu bol súdom zmenený spôsob výkonu trestu preradením z ústavu s minimálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia. Vo voľnom čase preferoval sledovanie televízneho vysielania, rozhlasové vysielanie, hrával spoločenské hry, čítal časopisy, do športových aktivít sa zapájal ako člen futbalového a stolno-tenisového krúžku. V rámci kultúrno-osvetových činností sa zúčastňoval športových súťaží a prednášok zameraných prevažne na problematiku závislostí. V ústave nebol pracovne zaradený z dôvodu nedostatku voľných pracovných príležitostí. Počas výkonu trestu pracoval na pracovisku zameranom na ručné šitie obuvi, vyradený bol z dôvodu slabej pracovnej morálky. Udržiaval sociálny kontakt najmä s rodičmi a bratom formou korešpondencie, návštev, telefonovania.
Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ľútosť nad následkami svojho činu (len vo vzťahu ku skutku pod bodom 1. rozsudku), nespĺňa zákonné kritériá priznania a oľutovania celej trestnej činnosti, aby ju súd mohol zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona. Naopak u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti, pretože sa svojím konaním dopustil viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Trestného zákona) a pred spáchaním týchto skutkov bol už pre inú a rôznorodú trestnú činnosť

odsúdený (§ 37 písm. m/ Trestného zákona). Obžalovaný sa dopustil troch prečinov, a to prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 3 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na štyri roky až desať rokov, prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona s trestnou sadzbou odňatia slobody až na tri roky a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody až na dva roky. V súlade s § 41 ods. 1 Trestného zákona súd ukladal trest úhrnný podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je v tomto prípade prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 3 Trestného zákona, a u ktorého v dôsledku prevahy priťažujúcich okolností sa dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu, t. j. na šesť rokov, preto súd mohol ukladať trest odňatia slobody v takto upravenej trestnej sadzbe, teda od šiestich rokov do desiatich rokov.

Pri ukladaní druhu trestu súd vzhľadom na rozpätie trestnej sadzby nemohol ukladať trest iný než nepodmienečný a po zohľadnení všetkých okolností prejednávanej trestnej veci by uloženie iného druhu trestu ani neprichádzalo do úvahy. Pri určení výšky trestu súd prihliadal najmä na osobu obžalovaného, ktorý je recidivistom, len rok a dva mesiace po prepustení z dlhoročného výkonu trestu odňatia slobody začal s páchaním nedbanlivostnej (usmrtenie) aj úmyselnej (marenie výkonu úradného rozhodnutia pokračovacím konaním, prechovávanie psychotropnej látky) trestnej činnosti, čo znamená, že predtým vykonávaný trest naňho nemal dostatočne prevýchovný účinok a je osobou, ktorá vôbec nerešpektuje právne predpisy Slovenskej republiky, čo dostatočne ilustruje jeho trestná minulosť a počet a charakter trestných činov a priestupkov, ktorých sa od prepustenia z výkonu trestu od 17. 4. 2018 do 7. 10. 2019, kedy bol v tomto konaní zadržaný a vzatý do väzby, dopustil. Ďalej súd prihliadal aj na nenapraviteľný, neodvrátiteľný a najzávažnejší následok na živote poškodených, ktorý svojím nezodpovedným až bezohľadným konaním obžalovaný spôsobil. Ľútosť, ktorú obžalovaný prejavil nad dôsledkami dopravnej nehody súd považuje len za formálnu a nie skutočný prejav ľútosti, pretože obžalovaný síce oľutoval následky svojho činu, ale nevyjadril ľútosť nad samotným bezohľadným konaním (skutkom), ktoré tomuto následku predchádzalo a okolnosti, ktoré k tomu následku viedli, mohol ovplyvniť jedine a výlučne obžalovaný.

Obžalovaný svojím konaním zavinil smrť dvoch osôb a z hľadiska následku jeho protiprávneho konania ide o mimoriadne závažný, neodvrátiteľný a nenapraviteľný následok, ktorý definitívne ukončil životy poškodených a vážne zasiahol do ich života a života ich rodinných príslušníkov. Práve v tejto súvislosti má mimoriadny význam ukladania spravodlivého trestu z hľadiska jeho prijatia poškodeným ako prejavu dostatočného a primeraného zadosťučinenia a satisfakcie za spôsobenú škodu a bolesť. Vzhľadom na všetky tieto okolnosti súd dospel k záveru, že len takýto druh a dĺžka trestu vymeraná v polovici zvýšenej trestnej sadzby na 8 rokov dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu, poskytne záruku individuálnej prevencie u obžalovaného, generálnej prevencie u ďalších potenciálnych páchateľov obdobných trestných činov a možno dôvodne očakávať, že takýto trest bude akceptovaný spoločnosťou ako trest primerane vystihujúci aj morálne odsúdenie páchateľa. Súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že obžalovaný sa po výkone nepodmienečného trestu vráti domov k svojej rodine, čo u poškodených už nikdy nebude možné.

Na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože na takéto rozhodnutie boli splnené všetky podmienky uvedené v § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov, za ktoré mu bol ukladaný trest v tomto konaní, obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Hoci zákon umožňuje takého páchateľa zaradiť aj do iného stupňa stráženia, ak má súd za to, že v ňom bude jeho náprava lepšie zaručená, avšak vzhľadom na obsah správy z ÚVTOS Leopoldov, kde vykonával naposledy trest a pre nevyhovujúce správanie musel byť preradený do prísnejšieho stupňa stráženia a krátky odstup od prepustenia z posledného výkonu trestu (17. 4. 2018) nie je súd názoru, že by boli splnené podmienky pre aplikáciu výnimky podľa ustanovenia § 48 ods. 4 Trestného zákona, kedy by mohol zaradiť obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, ktorý je možné ukladať v sadzbe od jedného roka do desiatich rokov, pretože trestnej činnosti sa dopustil práve v súvislosti s vedením motorového vozidla pri hrubom a viacnásobnom porušení povinností v cestnej premávke, pričom následkom konania obžalovaného bolo jednak opakované nerešpektovanie a porušenie zákazu činnosti uloženého v správnom konaní, ale najmä usmrtenie dvoch osôb. S

poukazom na spôsobený následok a závažné porušenie pravidiel cestnej premávky, ako aj skutočnosť, že obžalovaný sa stal držiteľom vodičského oprávnenia len 9 mesiacov pred spáchaním tejto trestnej činnosti a z obsahu evidenčnej karty vodiča vyplýva, že za túto krátku dobu bol postihnutý za 14 priestupkov na úseku cestnej premávky, súd ukladal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá bližšie k hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby na dobu 8 rokov. Tento trest neuložil na samej hornej hranici sadzby len z dôvodu, že zohľadnil výmeru uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody a skutočnosť, že táto doba sa nezapočítava do doby výkonu trestu zákazu činnosti (§ 61 ods. 8 Trestného zákona), preto dobu 8 rokov, počas ktorej bude obžalovanému súdom uložený zákaz činnosti brániť vo vedení motorového vozidla možno považovať za dostatočnú na ochranu spoločnosti pred ním ako páchateľom takejto závažnej trestnej činnosti.

K výroku o náhrade škody a nemajetkovej ujmy
V súvislosti s konaním obžalovaného právne kvalifikovaného ako prečin usmrtenia nepochybne vznikol poškodenej spoločnosti MFStav, s. r. o., zastúpenej konateľom X.. I. K., nárok na náhradu škody v podobe peňažnej náhrady spočívajúcej v hodnote zničeného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, ktorej výška bola preukázaná odborným vyjadrením v sume 7.300,- Eur a pozostalému poškodenému W. W. nárok na náhradu škody v podobe peňažnej náhrady spočívajúcej v nákladoch vynaložených na pohreb podľa predložených dokladov v sume 621,- a 626,- Eur, spolu 1.247,- Eur a pomník nebohých rodičov, kde síce doklad o platbe za pomník nebol predložený, avšak podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. možno priznať ako náklady na zriadenie pomníka nebohému a úpravu hrob sumu vo výške 663,88 eura, za hodnotu zničeného motocykla zn. Suzuki, ktorej výška bola preukázaná odborným vyjadrením v sume 6.500,- Eur a v neposlednom rade náhradu nemajetkovej ujmy. Obaja poškodení si náhradu škody uplatnili riadne a včas, tak, aby o nej mohol súd v adhéznom konaní rozhodnúť, svoj nárok zároveň preukázali. Súd na základe vykonaného dokazovania priznal náhradu škody spoločnosti MFStav, s. r. o., vo výške 7.300,- Eur a poškodenému W. W. vo výške 8.410,88 eura. V prevyšujúcom rozsahu, čo sa týka uplatnenej sumy za pomník nad sumu ustanovenú citovaným nariadením vlády poškodeného v tejto časti odkázal poškodeného W. W. na civilný proces.

K nemajetkovej ujme uplatnenej poškodeným W. W. súd uvádza, že boli splnené všetky zákonné podmienky, aby rozhodol o jej priznaní. Keďže konanie pred súdom prebiehalo v čase výnimočnej situácie v súvislosti s opatreniami proti šíreniu ochorenia COVID-19, kedy by poškodený žijúci v zahraničí musel absolvovať povinnú štátnu karanténu v dĺžke 14 dní, vyzval súd poškodeného, aby na otázky súvisiace s intenzitou vzťahu ku nebohým rodičom, vzájomnému kontaktu, tráveniu voľného času s rodičmi v minulosti a k spoločným plánom do budúcnosti odpovedal písomne dňa 23. 5. 2020 a ozrejmil tak okolnosti, ktoré sú pri rozhodovaní o nemajetkovej ujme relevantné. Uviedol, že vyrastal ako jediné dieťa svojich rodičov, jeho detstvo bolo viac menej bezproblémové. Obaja rodičia pracovali za mzdu blízku minimálnej, žili veľmi skromný život. Otec H. W. väčšinu svojho života pracoval ako tesár a stavbár, niektoré letá počas štúdia na gymnáziu brigádoval a robil pomocníka v podniku, v ktorom otec pracoval. Otec bol hrdý na to, čím sa živí. Pre neho chcel viac, urobil všetko pre to, aby sa mal on lepšie, s mamou ho podporovali v každom smere. Do veku 21 rokov žili spolu v byte v Ploštíne. S rodičmi cez víkendy chodili na bicyklové túry po Liptove alebo stúpali na kopce Vysokých alebo Západných Tatier. Neskôr sa od rodičov odsťahoval kvôli štúdiu do Banskej Bystrice. Domov chodil každý víkend. Cez zimnú sezónu počas víkendov a sviatkov pracoval v lyžiarskej škole v Jasnej, kde jeho mama pracovala ako účtovníčka v hoteli, cestovali spolu, niekedy sa k nim pripojil aj otec, keď mal voľno a šiel sa polyžovať. Krátko po ukončení štúdia v Banskej Bystrici sa rozhodol zmeniť zameranie a krajinu. V 25 rokoch sa rozhodol presťahovať do Spojeného kráľovstva a začať štúdium a život v zahraničí, v čom ho rodičia plne podporovali. Počas prvých 3 rokov až do ich smrti, s rodičmi telefonoval zhruba 3-krát týždenne a raz za týždeň boli v kontakte cez Skype (videohovor). Naspäť na Slovensko cestovával počas zimných a letných prázdnin, s rodičmi potom cestovali po Slovensku, pripravoval ich na veľkú túru do Škótska. V lete 2018 ho prišli na týždeň navštíviť, pre rodičov to bol prelomový zážitok, dovtedy necestovali ďalej ako do okolitých krajín a ešte nikdy necestovali lietadlom. Mama bola nadšená, podarilo sa mu ju presvedčiť, aby spolu začali častejšie cestovať do zahraničia. Po jeho odcestovaní mal k rodičom o čosi bližšie, ako keď s nimi žil pod jednou strechou, začali si chýbať. Rodičia si pomaly začali užívať plody svojho pracovného života a začali investovať do záhrady, rekreácií a iných záľub, medzi ktoré patrila aj jazda na motocykli. Plánoval si s nimi ďalšie výlety po Slovensku alebo do zahraničia. Rodičia začali snívať o vlastnom dome. Rodičia mali veľmi šťastný a skromný život. Je mu cťou mať ich za rodičov. Robili čo mohli, aby sa mal ešte lepšie. Dvere mal u nich stále otvorené. On im na oplátku plánoval dožičiť dôstojný zbytok života a podeliť sa s nimi o skúsenosti, ktoré ho život v zahraničí naučil.

Žiaľbohu ich život sa skončil predčasne a nemali čas si užiť pokojnú jeseň svojho života, vidieť, čo bude z človeka, ktorého vychovali a milovali, ani možnosť jedného dňa stať sa starými rodičmi. Jeho hlavným spojením so Slovenskom boli práve rodičia. Po ich smrti sa už často na Slovensko vracať nebude. Okrem tiet a uja mu už žiadna iná blízka rodina nezostala. Snaží sa žiť s tým, čo sa stalo. Pár mesiacov po smrti rodičov sa rozhodol využiť bezplatné poradenské a psychologické služby jeho univerzity, kedy sa počas troch stretnutí v priebehu októbra 2019 s univerzitnou psychologičkou rozprával o celej udalosti a o vplyvoch na jeho osobu. Neskôr mu bola veľkou oporou priateľka, ktorá študovala psychológiu na univerzite. Štúdium podnikovej ekonómie na University of Glasgow začal v roku 2016, trvá štyri roky, po druhom ročníku dostal ponuku na ročnú stáž vo firme DHL Deutsche Post v Bonne v Nemecku, preto sa štúdium aj s ročnou prestávkou predĺžilo na päť rokov. Budúci školský rok štúdium končí. Popri štúdiu sa snažil pracovať počas víkendov, čo nestačilo na pokrytie všetkých výdavkov, preto mu rodičia občas poslali nejakú čiastku na účet, občas dali peniaze do ruky, keď bol na Slovensku, nedopustili, aby míňal svoje peniaze, keď s nimi trávil čas. Po ich smrti si musel nájsť prácu, ktorá mu pokryje všetky výdavky. Pracovná doba sa mu zvýšila z cca 10-15 hodín týždenne na cca 20-25 hodín. Momentálne pracuje ako dátový analytik vo firme Espresso Warehouse v Glasgowe na polovičný úväzok, tri dni v týždni. Od obžalovaného dostal list, ktorý však považuje za účelové ospravedlnenie.

Pri rozhodovaní o neoprávnených zásahoch do osobnostných práv a právnych prostriedkoch nápravy sa súd spravuje ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Úprava ochrany súkromia vrátane rodinného súkromia vychádza zo zásady, že do súkromného života osoby sa nesmie neoprávnene zasahovať a nesmie sa jej súkromnému životu spôsobiť žiadna ujma. Funkciou práva na súkromie je zabezpečiť pre fyzickú osobu nerušenosť súkromnej sféry, v ktorej by mohla všestranne rozvíjať svoju osobnosť. Ústava Slovenskej republiky rodinný život priraďuje k súkromnému životu, pričom toto priradenie treba interpretovať tak, že rodinný život a právo na jeho ochranu sú súčasťou súkromia. Ústava chráni aj súkromie fyzickej osoby v jej rodinných vzťahoch voči iným fyzickým osobám, čo v sebe zahŕňa vzťahy sociálne, kultúrne, morálne, či materiálne. Zásahy do týchto vzťahov, ktoré sú neoprávnené možno kvalifikovať ako zásahy do rodinného života - do rodinného súkromia. V prípade, že medziľudské vzťahy tvoriace základ a rámec súkromného života jednotlivca dosahujú určitú intenzitu a vykazujú určité ďalšie charakteristiky môže takouto deštrukciou vzťahov dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu súkromia, ako čiastkového práva na ochranu osobnosti za podmienky, že konanie pôvodcu zásahu je protiprávne, je spôsobilé objektívne do práva na ochranu osobnosti zasiahnuť a existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilú vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom tejto nemajetkovej ujmy.
S poukazom na uvedené, ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka poskytujú právny základ nároku na náhradu nemajetkovej i materiálnej ujmy spôsobenej jednotlivcovi usmrtením jemu blízkej osoby. Rešpektovanie súkromného života musí zahŕňať do určitej miery aj právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami. Súčasťou súkromného života je život rodiny zahŕňajúci i vzťahy medzi blízkymi príbuznými, hlavne vzťahy sociálne a morálne. Je nepochybné, že úmrtie blízkej osoby predstavuje závažný zásah do práva na súkromie dotknutej fyzickej osoby ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorých sa poškodený W. W. domáhal v prejednávanej veci môže súd podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne. Zákon stanovuje jedinú podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá bude splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu, existencia závažnej ujmy, za ktorú treba považovať takú, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzite zásahu, jeho trvanie, alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú. Pritom nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda, či predmetnú ujmu by v danom čase a mieste v tej istej situácii vnímala aj každá iná fyzická osoba. Aj keď hodnoty, ktorým poskytuje ochranu § 11 Občianskeho zákonníka (ľudská dôstojnosť, česť, vážnosť, súkromie a pod.) nemožno vyjadriť v peniazoch, výšku náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej protiprávnym zásahom do osobnosti v peniazoch vyjadriť možno. Priznanie zadosťučinenia však predpokladá splnenie určitých kvalifikovaných podmienok. Výšku náhrady zadosťučinenia určuje súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Občiansky zákonník neustanovuje hranicu výšky zadosťučinenia v peniazoch, avšak § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že zadosťučinenie má byť

primerané, preto je vecou úvahy súdu, ktorý sa pri tejto úvahe musí riadiť kritériom závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, z ktorých musí pri rozhodovaní o výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vychádzať.
Súd dospel k záveru, že konaním obžalovaného, ktorým naplnil skutkovú podstatu prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona došlo k neoprávnenému zásahu do práva poškodeného W. W., syna nebohých poškodených H. W. a H. W. na ochranu osobnosti, konkrétne k zásahu do práva na súkromný a rodinný život, ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby, ktorému poskytuje ochranu § 11 Občianskeho zákonníka. Rodinný život zahŕňa okrem iného vzťahy medzi najbližšími rodinnými príslušníkmi (deťmi a rodičmi) bez ohľadu na skutočnosť, či spolu trvale žijú alebo nie a protiprávne narušenie týchto rodinných vzťahov predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromný a rodinný život. V posudzovanom prípade tento zásah predstavovaný smrťou rodičov poškodeného videl súd ako mimoriadne významný, veľmi hlboký a nereparovateľný. Súd mal v trestnom konaní jednoznačne a nepochybne preukázané, že poškodený s nebohými tvorili plne fungujúcu rodinu s dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami bez akýchkoľvek patologických čŕt. Z vyjadrenia poškodeného W. W. vyplynulo, že s nebohými rodičmi mal mimoriadne blízky vzťah a boli na seba celoživotne naviazaní aj napriek tomu, že v čase smrti rodičov nežil poškodený s nimi v spoločnej domácnosti. Udržiavali však intenzívne kontakty - osobné vždy, ak to umožňovala situácia, keďže poškodený žije a študuje v zahraničí a tiež kontakty na diaľku prostredníctvom diaľkových komunikačných prostriedkov (skype, e-mail, telefón, a pod.). Z vyjadrení poškodeného je zrejmé, že neexistovali žiadne spory medzi ním a jeho zosnulými rodičmi, v minulosti spolu trávili všetok svoj voľný čas a do budúcnosti mali taktiež svoje spoločné plány, ktoré už nikdy nebudú môcť realizovať. Niet absolútne žiadnych pochýb, že poškodený ako jediný syn svojich rodičov vníma ich stratu veľmi intenzívne. Strata nepriaznivo ovplyvnila nielen jeho ďalší materiálny život (rodičia ho v rámci svojich možností popri štúdiu finančne podporovali a nemusel pracovať na plný pracovný úväzok), ale najmä jeho psychický stav. Náhla strata rodičov spôsobila poškodenému veľkú psychickú traumu a pretrvávajúcu bolesť, v dôsledku ktorej musel vyhľadať odbornú pomoc. Podľa názoru súdu tragická smrť rodičov pri dopravnej nehode, ktorú zavinil obžalovaný zásadným spôsobom zasiahla do života poškodeného W. W. a nenávratne popretŕhala doterajšie silné citové väzby, v dôsledku čoho poškodený stratil možnosť realizovať a ďalej rozvíjať rodinný život s oboma svojimi rodičmi a o tento vzťah ako voči najbližším rodinným príslušníkom ostal ochudobnený. Zároveň utrpel citovú ujmu spočívajúcu v nepríjemných pocitoch úzkosti, smútku, šoku zo smrti oboch svojich rodičov. Podľa názoru súdu žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka by v danom prípade nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane poškodeného, ktorého právo na ochranu osobnosti bolo porušené týmto zásahom s neodstrániteľnými následkami. Pri určení peňažnej náhrady súd prihliadal na nenapraviteľný smrteľný následok vzniknutý v dôsledku protiprávneho konania obžalovaného, ako aj na dôsledky, ktoré smrť rodičov vyvolala u samotného poškodeného. Účelom finančného zadosťučinenia nie je vyvážiť poškodenému stratu blízkej osoby, ale do istej miery kompenzovať emocionálne útrapy poškodeného vyvolané smrťou rodičov a už vôbec nie je ani len pokusom finančne ohodnotiť ľudský život. Vzhľadom na to, že poškodený konaním obžalovaného utrpel závažný zásah do jeho práva na rodinný život a takú výraznú citovú ujmu, na ktorej kompenzáciu sumu 30.000,- Eur za každého zo zosnulých rodičov súd považoval za primeranú, preto priznal náhradu nemajetkovej ujmy spolu vo výške 60.000,- Eur.
Súd neurčil lehotu na doplnenie (tzv. paričnú lehotu) podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, v takom prípade otázka lehoty na plnenie sa bude odvíjať od okamihu výzvy oprávneného (poškodeného) zaslanej obžalovanému.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.
Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka

obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.
Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.
V Liptovskom Mikuláši, dňa 10. júna 2020